

St.prp. nr. 58

(2004–2005)

Om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

*Tilråding frå Utanriksdepartementet av 29. april 2005,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Bondevik II)*

1 Noregs stilling i internasjonalt samarbeid om kamp mot kriminalitet

1.1 Norsk deltaking i politi- og strafferettssamarbeidet i EU

EU-samarbeidet om kamp mot kriminalitet, som er ein del av samarbeidet på justis- og innanriksområdet, er blitt vesentleg styrkt dei seinare åra. Maastrichttraktaten, som trådde i kraft 1. november 1993, innførte føresegnar om politi- og strafferettssamarbeid. Samarbeidet bygde på allmenne folkerettslege prinsipp, dvs. på konvensjonar. Denne delen av justissamarbeidet vart vidareført som folkerettsleg samarbeid under Amsterdamtraktaten, som trådde i kraft 1. mai 1999. Desse spørsmåla er nærare omtala i St.meld. nr. 27 (2001–2002), jf. pkt. 5.8.

I den nye EU-forfatningstraktaten vil det meste av samarbeidet på politi- og strafferettssområdet bli overnasjonalt ved at det vert lagt til fellesskapsinstitusjonane, på linje med anna samarbeid i Det europeiske fellesskapet.

Noreg er delvis med i politi- og strafferettssamarbeidet i EU gjennom assosieringsavtalen for

Schengen-regelverket. Dette regelverket regulerer visse sider av politisamarbeidet, i tillegg til at det har enkelte reglar om gjensidig hjelp i straffesaker, ved utlevering og ved soningsoverføring.

Føresegnene i det opphavlege Schengen-regelverket blir etter kvart erstatta av nye instrument. I den grad denne utviklinga er ei vidareutvikling av Schengen-regelverket, deltek Noreg i utforminga av desse føresegnene. Det er ein føresetnad at Noreg godtek og gjennomfører desse reglane i nasjonal rett.

Størstedelen av politi- og strafferettssamarbeidet i EU fell likevel utanfor Schengen-regelverket. Noreg har allereie inngått ein avtale med Den europeiske politieininga (Europol) som etablerer eit samarbeid på ei rekkje kriminalitetsområde, jf. St.prp. nr. 98 (2000–2001). Noreg har også undertekna ein avtale med EU om bruk av enkelte artiklar i konvensjonen om gjensidig rettsleg assistanse i straffesaker av 29. mai 2000, med tilleggsprotokoll av 16. oktober 2001.

1.2 Kriminalitetsutviklinga

Det internasjonale trussel- og risikobiletet er i dag breiare og meir samansett enn før, mellom anna fordi nasjonal og internasjonal kriminalitet oftare glir over i kvarandre. Den teknologiske, økonomiske og sosiale utviklinga har ført til ei meir integrert verd der felles interesser på tvers av landegrensene blir stadig viktigare. Dette får òg følgjer for korleis vi vil møte kriminalitetstrusselen.

Auka mobilitet, saman med store forskjellar i levevilkår, er ein viktig del av bakgrunnen for at kriminaliteten i stadig større grad vert grenseoverskridande og organisert. Eit sentralt utviklingstrekk er at den internasjonale kriminaliteten omfattar stadig fleire typar kriminalitet og at kriminalitetsformene heng saman.

Ved at personar, varer, tenester og kapital lettare kan krysse grensene, vert det òg lettare for kriminelle å drive si verksemd i fleire land. Enklare kryssing av landegrensene gjer det til dømes lettare å smugle narkotika og varer som det er lagt høge skattar og avgifter på. Narkotikakriminaliteten er i utgangspunktet internasjonal, sidan dei illegale stoffa som vert omsette i Noreg i all hovudsak vert produserte utanfor Norden. Men i Europa elles finn vi store narkotikaprodusentar, og Noreg og dei andre nordiske landa er viktige marknader i den illegale internasjonale handelen med narkotika. Mange av EU-landa er dessutan transittland for narkotika til dei nordiske landa.

Organisert smugling av asylsøklarar og innvandrarar er eit stort problem i mange europeiske land, og verksemda går ofte føre seg på ein måte som medfører stor fare for dei som er innblanda. Handel med menneske («trafficking») synest å vere aukande. Særleg gjeld dette kvinner som er eller vert tvinga til å bli prostituerte, og som vert plasserte i eit vestleg land der dei stort sett må leve under svært vanskelege tilhøve.

Oppblomstringa av terrorisme dei seinare åra har vist kor sårbare moderne samfunn er og tydeleg demonstrert behovet for internasjonalt samarbeid. Også kampen mot miljøkriminalitet krev eit sterkt innslag av internasjonalt samarbeid, mellom anna når det gjeld forureining til havs og ulovleg transport av atomavfall. Økonomisk kriminalitet, gjerne knytt til finansielle tenester, er i aukande grad blitt internasjonalisert og opptre i nye former, men også som tradisjonelt bedrageri av stort omfang. Misbruk av teknologi og data er ein ny arena for internasjonal organisert kriminalitet. Dagens samfunn er i aukande grad avhengig av den teknologiske utviklinga innan data- og telekommunikasjon, og risikoen for angrep på dette området er ein

ny faktor som gjer samfunnet meir sårbart. Generelt fører endringsprosessar i samfunnet, både nasjonalt og internasjonalt, til nye utviklingstrekk inn- anfor dei fleste typar kriminalitet.

Også innanfor Norden ser ein ei utvikling i retning av at kriminelle grupper i aukande grad bruker utpressing, fridomsrøving og grov vald for å realisere sine mål. Etablerte nettverk med internasjonale forgreiningar står bak omfattande organisert kriminalitet. I visse samanhengar kan utlendingar busette i Noreg danne ein base for kriminalitet frå opphavlandet. Kriminalitet knytt til framande miljø kan vere svært vanskeleg å oppklare utan spesiell innsikt i språk og kultur.

Styresmaktene i dei europeiske landa og i store delar av verda elles har dei seinare åra sett mykje inn på å motverke auka aktivitet frå organiserte kriminelle grupper. Når kriminaliteten er grenseoverskridande, må også mottiltak og rettsforfølging vere organisert i eit forpliktande samarbeid på tvers av landegrensene.

1.3 Internasjonalt samarbeid mellom påtalemyndighetene

I kampen mot kriminalitet er internasjonalt samarbeid viktig i alle ledd i straffesakskjeda: førebygging, etterforsking, domstolsbehandling og fullføring. Samarbeid gjer det lettare å førebyggje, slå ned på og straffeforfølge kriminalitet på tvers av landegrensene.

Det internasjonale politisamarbeidet går først og fremst føre seg i Interpol, Schengen-samarbeidet og Europol, sjå St. prp. nr. 98 (2000–2001).

Også påtalemyndighetene har dei seinare åra utvikla det internasjonale samarbeidet seg imellom. På verdsbasis skjer dette først og fremst gjennom organisasjonen International Association of Prosecutors (IAP), der representantar for påtalemyndighetene møtest og utviklar nye samarbeidsrelasjonar. IAP vart etablert i 1995 og har no medlemmer frå meir enn 120 land.

I Europa er det særleg arbeidet i Europarådet og EU som er viktig for påtalemyndighetene. I tillegg til å utarbeide rettslege instrument arrangerer Europarådet ein årleg konferanse for riksadvokatane i medlemslanda (for tida 46 statar). Innanfor EU er det særleg arbeidet i Eurojust og det rettslege nettverket (European Judicial Network – EJNI) som har direkte følgjer for påtalemakta, sjå nærare nedanfor under pkt. 1.4 om Eurojustsamarbeidet. Det rettslege nettverket vart oppretta av EU i 1998 og er samansett av statsadvokatar (eller tilsvarande) frå alle

medlemslanda. Nettverket skal særleg medverke til at oppmodingar til andre land om rettsleg samarbeid, til dømes om avhøyr, ransaking, pågriping, utlevering osv., kan etterkommast så fort og effektivt som råd er. Sekretariatet i EJNI er no integrert i administrasjonen for Eurojust. Den norske påtalemakta samarbeider uformelt med det rettslege nettverket i EU.

Riksadvokatane i Austersjøområdet har etablert eit eige samarbeidsforum i nær tilknytning til den såkalla «Task Force». Riksadvokatane i området møtest årleg, og har etablert ekspertgrupper for ulike kriminalitetsområde.

Riksadvokatane i dei nordiske landa har samarbeidd nært i ei årrekke, både gjennom årlege møte og løpande samarbeid.

1.4 Kort om Eurojust-samarbeidet

Eurojust vart oppretta av EU-rådet den 28. februar 2002 som samarbeidsorgan for dei nasjonale påtalemakten i EU-landa med sikte på å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet. Organisasjonen held til i Haag. Eurojust er samansett av representantar for påtalemakta i dei einskilte medlemslanda, som til saman utgjer kollegiet, og ein mindre administrativ fellesstab. Kollegiemedlemmene arbeider på heiltid i Eurojust.

Eurojust skal fremje og forbetre koordineringa mellom medlemsstatane når det gjeld etterforsking

og rettsforfølging, mellom anna ved å leggje til rette for gjensidig bistand i straffesaker og utleveringssaker. I tillegg skal Eurojust yte anna støtte med sikte på å effektivisere etterforsking og rettsforfølging. Kamp mot terrorisme er eit prioritert felt. Det same gjeld samarbeidet med Europol, som norske styresmakter legg stor vekt på.

1.5 Kort om avtalen mellom Noreg og Eurojust

Avtalen som er framforhandla, skal styrkje samarbeidet mellom Noreg og Eurojust når det gjeld alvorlege former for internasjonal kriminalitet, særleg organisert kriminalitet. Samarbeidet omfattar heile kompetanseområdet til Eurojust.

Deltaking i dette styrkte samarbeidet på europeisk nivå vil gjere den norske påtalemakta meir effektiv i kampen mot alvorleg internasjonal kriminalitet og terrorisme.

Gjensidig informasjonsutveksling er ein sentral del av dette samarbeidet mellom påtalemakten. Noreg og Eurojust vil kunne utveksle relevant informasjon i det omfang som er nødvendig for å oppfylle siktemåla med avtalen.

Avtalen krev at ein norsk representant vert utplassert ved Eurojust.

Avtalen antas å være av ein slik viktighet at Stortinget sitt samtykkje er nødvendig i medhald av Grunnlova § 26 annet ledd.

2 Nærare om Eurojust

2.1 Rådsvedtaket om Eurojust

Vedtaket om å opprette Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet vart gjort av EU-rådet 28. februar 2002. Seinare er rådsvedtaket supplert med retningslinjer om saksbehandling og reglar for behandling av persondata. Rådsvedtaket er teke inn som vedlegg til denne proposisjonen, og slår fast at formålet med Eurojust er å betre effektiviteten i eit samarbeid mellom påtalemyndighetene i medlemslandene.

Eurojust handlar enten gjennom dei nasjonale medlemmene eller i fellesskap som collegium. Rådsvedtaket inneheld føresegnar om kva kompetanse Eurojust har når det opptrer høvesvis gjennom dei nasjonale medlemmene og som collegium, sjå nedanfor under pkt. 2.3. Rådsvedtaket har òg ei rekkje detaljerte føresegnar om dei praktiske og rettslege rammene for informasjonsutvekslinga.

Etter terroraksjonen i Madrid 11. mars 2004 vedtok Det europeiske rådet 25. mars 2004 ei erklæring mot terrorisme. I erklæringa vert medlemsstatane oppmoda om å sikre at Eurojust vert brukt meir effektivt i kampen mot terrorisme. Også i den nye fleirårige planen for justissamarbeidet som Det europeiske rådet vedtok 5. november i 2004, blir medlemsstatane oppmoda om å syte for ei effektiv gjennomføring av rådsvedtaket og eit meir effektivt samarbeid mellom nasjonale styresmakter og Eurojust.

Den nye EU-forfatningstraktaten har føresegnar om Eurojust. Artikkel III – 175 gjev heimel til å etablere ei europeisk påtalemyndighet innanfor Eurojust. Påtalemakta vil kunne etterforske og reise tiltale for nasjonale domstolar i saker som gjeld alvorlege grenseoverskridande brotsverk og unionens økonomiske interesser.

2.2 Organisering og fullmakter

Eurojust tok uformelt til med arbeidet sitt 1. mars 2001, og vart formelt etablert året etter. Organisasjonen har sete i Haag. Ved hovudkvarteret har dei 25 medlemslandene kvar sin nasjonale medlem med assistentar. Medlemmene kjem stort sett frå stillingar som statsadvokatar eller forhøyringsdommarar, alt

etter korleis påtalefunksjonane er organiserte i heimlandet. I samsvar med saksbehandlingsreglane for Eurojust er det etablert komitear som arbeider med ulike sider av verksemda. Administrasjonen har ein direktør som leiar.

Kompetanseområdet omfattar alvorlege former for internasjonal kriminalitet, med kamp mot terrorisme som eit prioritert felt. I tillegg arbeider Eurojust m.a. med datakriminalitet, bedrageri, korrupsjon, kvitvasking av utbytte frå straffbare handlingar, miljøkriminalitet og deltaking i kriminelle organisasjonar. Eurojust arbeider òg med andre lovbrøt i tilknytning til slik kriminalitet. Dette er dei same kriminalitetsområda og lovbrøta som fell inn under Europolkonvensjonen.

Representantane for EU-medlemslandene opptrer enten enkeltvis eller som collegium. Kollegiet har ein president og to visepresidentar. Kollegiet sit vanlegvis saman tre dagar i veka, først og fremst for å arbeide med saker, enten i fellesskap eller i møte mellom medlemmene frå dei landene som er innblandede i ei sak der Eurojust yter bistand.

Når Eurojust handlar gjennom dei nasjonale medlemmene, kan dei kompetente styresmakter i medlemsstatane mellom anna bli bedne om å vurdere å innleie etterforsking eller rettsforfølging av konkrete saker, eller å akseptere at ein annan medlemsstat er betre skikket til å etterforske og påtale saka. Dei nasjonale medlemmene kan òg be relevante styresmakter om å vurdere å gje dei all nødvendige informasjon for å løse oppgåvene.

Når Eurojust handlar i fellesskap som collegium, kan det mellom anna be dei nasjonale styresmakter om å setje i verk etterforsking og påtalemessige tiltak. Kollegiet har såleis noko vidare kompetanse enn nasjonale medlemmer kvar for seg. Kravet frå collegiet må grunngjevast, og alle avslag krev særskild grunngjeving.

I staben i Eurojust sit ein datasikringsansvarleg, som har til oppgåve å sikre at behandlinga av personopplysningar er i samsvar med rådsvedtaket og saksbehandlingsreglane. Den datasikringsansvarlege skal òg sjå til at involverte personar som ber om det, blir orienterte om sine rettar etter personvernføresegnene i rådsvedtaket. Den datasikringsansvarlege sorterer ikkje under den enkelte nasjonale medlem, men direkte under collegiet. Skulle den datasikringsansvarlege finne at behandlinga av

personopplysningar ikkje er i tråd med regelverket, skal dette takast opp med kollegiet. Har ikkje kollegiet innan ein rimeleg frist sytt for at regelverket er oppfylt, skal den datasikringsansvarlege leggje saka fram for ein uavhengig felles kontrollinstans.

Den felles kontrollinstansen for Eurojust er samansett av tre faste, uavhengige medlemmer utpeika av medlemsstatane, og har til oppgåve å overvake verksemda i Eurojust for å sikre at behandlinga av personopplysningar er i samsvar med gjeldande reglar.

2.3 Oppgåvene og rolla til Eurojust

Eurojust skal betre koordineringa og samarbeidet mellom styresmakter med ansvar for etterforskning og påtale av alvorlege straffesaker i medlemslanda. Kamp mot organisert kriminalitet er eit særleg viktig område. Hjelp i konkrete saker der alvorlege lovbrøt vedgår fleire land, er det viktigaste arbeidet i Eurojust. Eurojust skal også lette samarbeidet mellom styresmaktene i samband med oppmodingar om rettshjelp og utleveringar. Ei anna sentral oppgåve for organisasjonen er å påvise hindringar for effektiv gjensidig rettshjelp mellom medlemslanda og å medverke til å fjerne desse hindringane. Eurojust arbeider òg med å utvikle gode arbeidsmetodar og eksempel på «best practice» for å styrkje det rettslege samarbeidet på tvers av dei ulike rettssystema i medlemslanda.

Dei nasjonale medlemmene i Eurojust og assistentane deira hjelper etterforsknings- og påtalemakta i heimlandet i ei lang rekkje ulike sakstypar. I

2003 var Eurojust delaktig i 222 bilaterale saker, 47 saker som gjaldt tre land og 31 saker som gjaldt fire eller fleire land. Dei største saksgruppene er narkotikalovbrøt og bedrageri, men Eurojust har òg ytt hjelp i ei rekkje andre sakstypar, m.a. kvitvasking, terrorisme, drap, menneskehandel og forfalskingar.

Dei fleste sakene vert behandla i møte mellom dei nasjonale medlemmene og løyste der. Meir komplekse saker vert løyste i koordineringsmøte der også styresmaktene i dei aktuelle landa tek del. Eurojust stiller lokale til rådvelde for slike møte og tilbyr tolkestøtte og tekniske hjelpemiddel m.m. Eurojust arrangerte i alt 26 koordineringsmøte i fjor. Møta kan også haldast i eitt av medlemslanda dersom det er meir tenleg.

Dei nasjonale medlemmene i Eurojust er gjennomgåande fagfolk med lang erfaring frå arbeid med straffesaker i heimlanda. Medlemmene sit inne med ein ekspertise og ein kjennskap til eigne lands rettssystem, organisasjonar og kriminalitetsproblem som gjer at dei raskt og enkelt kan finne gode løysingar i komplekse saker som vedgår fleire land med til dels svært ulike rettssystem.

Eit viktig ledd i det generelle arbeidet i Eurojust er konferansar der særskilde kriminalitetsproblem vert tekne opp til drøfting («strategic meetings»), til dømes om barnepornografi på Internett, terrorisme, menneskehandel, forfalsking av euroen, narkotikahandel og smugling av alkohol. Slike møte vert òg brukte til å setje fagfolk inn i nye EU-instrument og -initiativ mot organisert kriminalitet.

Eurojust samarbeider som nemnt med Europol og med EU-kontoret som skal motarbeide svindel i EU-institusjonar (European Anti-Fraud Office).

3 Samarbeidsavtalen mellom Noreg og Eurojust

3.1 Forhandlingsprosessen

Etter tilslutnad frå Regjeringa vart forhandlingane om ein samarbeidsavtale med Eurojust innleidde 6. oktober 2003, og vart avslutta 16. juni 2004. Ein forhandlingsdelegasjon vart oppnemnd ved vedtak i Utanriksdepartementet 2. juli 2003, og har vore slik samansett:

Avdelingsdirektør Jan Bugge-Mahrt, Utanriksdepartementet, forhandlingsleiar,

Underdirektør Anne Brodtkorb, Justisdepartementet, nestleiar

Førstestatsadvokat Knut Kallerud, Riksadvokatembetet

Rådgevar Ziv Bødtker, Utanriksdepartementet

Den framforhandla avtalen vart behandla av kollegiet i Eurojust den 13. juli 2004. EU-rådet godkjende avtalen 24. februar 2005. Avtalen vart underteikna av Noreg og Eurojust 28. april 2005.

3.2 Hovudspørsmål i forhandlingane

Målsetjinga i forhandlingane har vore å leggje til rette for breiast mogeleg deltaking i det eksisterande samarbeidet. Ei hovudsak har vore forhandlingane om høve til å stasjonere ein norsk utsending ved hovudkvarteret, og å sikre ei best mogeleg utnytting av denne ordninga.

Viktige spørsmål som kom opp var føresetnadene for norsk deltaking i kollegiemøta og forholdet til dei utvida kollegiefullmaktene, jf. pkt. 3.3 nedanfor. I forhandlingane la partane også stor vekt på reglane om informasjonsutveksling, behandling av persondata og datasikring. Det var viktig å sikre tilstrekkeleg vern og korrekt handtering av persondata og annan sensitiv informasjon som skulle utvekslast mellom Noreg og Eurojust.

Dei fysiske arbeidstilhøva for den norske representanten i Eurojust, mellom anna kontorplass og tilgang til infrastruktur, vart frå norsk side vektlagde som viktige faktorar for at samarbeidet skulle kunne fungere mest mogeleg som tiltenkt.

3.3 Samarbeidsomfang

Noreg ser det som viktig å delta i størst mogeleg grad i det rettslege samarbeidet i EU, som no er i sterk utvikling. Avtalen sikrar tilgang til eit breitt samarbeid på heile Eurojusts kompetanseområde, slik dette er definert i rådsvedtaket. Frå norsk side ønskjer ein eit aktivt samarbeid med Eurojust for å fremje koordineringa av etterforskning og rettsfølgjing mellom Noreg og EU-medlemsstatane. Samarbeidet vil òg gjere det lettare å yte gjensidig internasjonal rettshjelp og å etterkomme utleveringskrav.

Eurojust-samarbeidet inneber ikkje regelutvikling, og norsk samarbeid med Eurojust kan difor ikkje samanliknast med EØS-samarbeidet eller Schengen-samarbeidet.

Avtalen med Eurojust inneber i første rekkje eit praktisk samarbeid mellom påtalemyndighetene i Noreg og EU gjennom utveksling av informasjon og stasjonering av ein representant for norsk påtalemyndighet ved Eurojust. Berre EU-land kan delta i Eurojust med fulle rettar. Den norske utsendingen vil såleis ikkje kunne delta i Eurojust-samarbeidet på like fot med representantane for medlemsland. Den norske utsendingen vil ikkje vere medlem av kollegiet, men vil kunne inviterast til møte mellom medlemmene og i kollegiet når det behandlar informasjon som vedgår Noreg eller personar under norsk jurisdiksjon. Omvendt vil den norske utsendingen kunne ta initiativ til tilsvarande møte.

Etter samarbeidsavtalen kan Eurojust og Noreg for å oppfylle siktemålet med avtalen tilrå for kvarandre å *vurdere* å setje i verk nødvendige tiltak. I praksis vil dette seie at norske styresmakter gjennom Eurojust kan gje slik tilråding til styresmaktene i kvar av medlemsstatane, og at styresmaktene i kvar av medlemsstatane på tilsvarande måte kan gje slik tilråding til norske styresmakter. Mens kollegiet kan be om at den nasjonale påtalemakta i eit medlemsland set i verk tiltak, vil dette ikkje vere aktuelt med omsyn til Noreg.

Samarbeidet mellom Eurojust og Norge vil gjennom avtalen vere underlagt dei same kontrollfunksjonar for informasjonsbehandling som gjeld for medlemsland. Desse vert i hovudsak utførte av ein datasikringsansvarleg og av den felles kontrollinstansen for Eurojust, sjå pkt. 2.2 ovanfor.

Det er venta at rolla til Eurojust vil bli vidareutvikla i framtida. Nye behov vil også kunne melde seg. Det er viktig at samarbeidet mellom Noreg og Eurojust får rom til å utvikle seg parallelt med den dynamiske utviklinga i Eurojust. Det skal mellom anna i samband med dette haldast jamlege konsultasjonar mellom norske styresmakter og Eurojust for å drøfte avtalen og samarbeidet.

3.4 Informasjonsutveksling

Informasjonsutvekslinga mellom Noreg og Eurojust vil kunne omfatte sensitivt materiale. Informasjon frå Noreg vil bli registrert i ein database og vil kunne vidareformidlast til andre kompetente styresmakter i medlemslanda. Noreg og Eurojust kan utveksle informasjon i det omfang som er nødvendig for å oppfylle avtalen. Føresegnene i avtalen gjev rett til å avgrense bruk av, tilgang til og vidareformidling av informasjon til tredjeland eller organisasjonar. Ved overføringa eller seinare skal det opplysast kva som er formålet med overføringa og kva for avgrensingar som eventuelt gjeld for bruk og vidareformidling. Eventuelle vilkår for sletting skal òg nemnast. Det er fastsett at det skal gjevast uttrykkjeleg løyve før vidareformidling til tredjeland eller organisasjonar finn stad. Begge partar skal føre protokoll over informasjonsutvekslinga slik at denne får notoritet.

Ved ei eventuell oppseiing av avtalen skal partane komme til semje om den vidare behandlinga av informasjon som er utveksla, mellom anna om tilinkjesgjerjing. Dersom det ikkje blir oppnådd slik semje, har begge partar rett til å be om at informasjonen som er formidla vert gjort til inkje.

3.5 Personvern og datasikring

Rådsvedtaket om oppretting av Eurojust har vidtgåande føresegnar om personvern. Noreg og Euro-

just har felles interesse av eit sterkt personvern, og det har under forhandlingane vore viktig å sikre eit likeverdig personvernnivå for norske borgarar og borgarar av EU-land. Dette er gjort ved at avtalen inneheld eigne reglar om databehandling og personvern og elles viser til det som er sagt om dette i rådsvedtaket. På denne måten vert det understreka at dei interne reglane i Eurojust også gjeld for informasjon som er motteken frå Noreg. Norske borgarar har tilsvarende rettar som EU-borgarar når det gjeld innsyn, retting, blokkering og sletting. Informasjon om norske borgarar er i tilsvarende grad underlagd dei kontrollfunksjonane som den dataskringsansvarlege og den felles kontrollinstansen for Eurojust utøver.

Avtalen gjev dei registreerte innsynsrett i og rett til å be om retting, blokkering og sletting av personopplysningar som gjeld dei sjølv. Avtalepartane skal treffe tilsvarende tiltak på eige initiativ dersom informasjonen er feilaktig eller ufullstendig eller dersom oppbevaring eller lagring ikkje er i tråd med formålet med avtalen. Når slike tiltak vert sette i verk, skal avsendar og alle eventuelle mottakarar av vidareformidla informasjon gjerast kjende med dette slik at dei òg set i verk tilsvarende tiltak med omsyn til desse opplysningane i sine system.

Avtalen har reglar om ansvar for skade som enkeltpersonar vert påførte som følgje av utveksling av informasjon som lir av rettslege eller faktiske feil.

Partane er forplikta til å sjå til at motteken informasjon er tilstrekkeleg fysisk sikra mot utilsikta eller ulovleg tilgang, øydelegging, endring, tap eller anna uautorisert behandling. Vidare skal informasjon ikkje formidlast mellom partane eller vidareformidlast til ein tredjepart utan at fysiske sikringsiltak for overføring og oppbevaring er sette i verk.

Datatilsynet har vore konsultert under utforminga av dei aktuelle føresegnene.

4 Gjennomgang av føresegnene i avtalen

Dette kapitlet gjev eit oversyn over føresegnene i avtalen. Avtalen inneheld tjueein artiklar. Ein fortale står som innleiing til avtalen.

Partane i avtalen er Noreg og Eurojust.

Fortalen tek utgangspunkt i EU-vedtaket av 28. februar 2002 om å opprette Eurojust. Det vert vist til artikkel 27.3 i vedtaket, som gjev Eurojust fullmakt til å inngå samarbeidsavtarar med tredjeland. Fortalen slår vidare fast at det er i felles interesse for Noreg og Eurojust å utvikle eit tett og dynamisk samarbeid for å møte noverande og framtidige utfordringar som alvorleg kriminalitet fører med seg. Det vert sett på som nødvendig å betre det rettslege samarbeidet mellom Noreg og Eurojust og å leggje forholda til rette for koordinering av etterforsking og påtale i saker som har tilknytning til norsk territorium og territoriet til ein eller fleire av EU-medlemsstatane. Det vert slege fast at personvern knytt til databehandling ligg på eit høgt nivå både i Noreg og i EU. Vidare vert det uttrykt vilje til å respektere menneskerettane slik dei kjem til uttrykk i Den europeiske menneskerettskonvensjonen og i EU-charteret om grunnleggjande rettar. Det vert vist til den nære tilknytninga Noreg allereie har til justissamarbeidet mellom EU-landa gjennom deltaking i Schengen-samarbeidet, samarbeidsavtalen med Europol og tilknytingsavtalen til EU-konvensjonen om gjensidig hjelp i straffesaker. Vidare vert det vist til at Noreg er med i EØS og samarbeider med dei nordiske EU-landa gjennom det nordiske politisamarbeidet.

Artikkel 1 inneheld definisjonar, mellom anna av omgrepa personopplysningar og behandling av personopplysningar.

Artikkel 2 slår fast at formålet med avtalen er å styrkje samarbeidet mellom Noreg og Eurojust i kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet slik dei er nemnde i rådsvedtaket.

Artikkel 3 fastset at samarbeidet i art og omfang skal samsvare med Eurojust-mandatet slik det går fram av rådsvedtaket om oppretting av Eurojust. Dette gjeld særleg utveksling av informasjon og koordinering mellom dei kompetente styresmakterne i Noreg og medlemslanda. Det heiter at Eurojust og kompetente styresmakter i Noreg for å oppfylle avtalen kan tilrå for kvarandre å vurdere å setje i verk nødvendige tiltak.

Artikkel 4 fastset at dei kompetente instansane i Noreg er Riksadvokaten og underliggjande påtalemakter.

Artikkel 5 slår fast at partane skal lette samarbeidet ved at Noreg stasjonere ein utsending ved Eurojust. Den norske utsendingen skal vere ein representant for norsk påtalemyndighet som er underlagd norsk lov med omsyn til eigne fullmakter. Noreg bestemmer kor lenge utsendingen skal vere stasjonert ved Eurojust. Den norske utsendingen kan vere assistert av ein person som kan fungere i staden for utsendingen når det trengst. Noreg skal informere Eurojust om kva fullmakter utsendingen har innanfor den norske stats territorium med sikte på å oppfylle siktemåla med avtalen. Noreg skal òg definere kva fullmakter utsendingen har i høve til utanlandske påtalemakter. Den norske utsendingen skal sikrast tilgang til nødvendige norske register. Eurojust skal syte for å leggje dei praktiske forholda til rette for den norske utsendingen, mellom anna ved å stille kontorfasilitetar og telefonenester til rådvelde. Dokumenta til den norske utsendingen skal vere ukrenkjelege.

Artikkel 6 seier at eitt eller fleire nasjonale kontaktpunkt for Eurojust-saker kan utpeikast hos kompetent norsk styresmakt for Eurojust-saker. Noreg forpliktar seg til å utpeike eit kontaktpunkt for terrorismesaker.

Artikkel 7 slår fast at det jamleg og minst ein gong i året skal haldast konsultasjonar mellom Noreg og Eurojust for å drøfte avtalen og samarbeidet. I desse konsultasjonane skal det leggjast vekt på spørsmål knytte til databehandling og datasikring.

Artikkel 8 har reglar om at den norske utsendingen, assistenten til denne og norske styresmakter skal kunne delta i operasjonelle og strategiske møte i Eurojust. Deltaking kan skje etter invitasjon frå ein av dei nasjonale medlemmene eller frå kollegiet. Den norske utsendingen og norske styresmakter kan på si side kalle inn dei nasjonale medlemmene, assistentane deira og tilsette i Eurojust til møte.

Artikkel 9 gjev reglar om utveksling av informasjon. Noreg og Eurojust kan utveksle informasjon i det omfang som er nødvendig for å oppfylle siktemåla med avtalen. All informasjonsutveksling skal gå gjennom den norske utsendingen og den eller dei nasjonale medlemmen(e) saka gjeld. Noreg skal sjå til at den norske utsendingen har nødvendig klarering for å behandle slik informasjon. Eurojust skal på oppmoding frå den norske utsendingen hjelpe til med å gje informasjonen tilstrekkeleg vern.

Artikkel 10 bestemmer korleis informasjonen skal overførast frå Noreg til Eurojust. Noreg skal ved overføringa eller seinare opplyse om formålet med overføringa, eventuelle avgrensingar med omsyn til bruk og høve til vidareformidling til dei kompetente styresmakterne i medlemslanda og eventuelle vilkår for sletting og tilinkjesgjeriing. Eurojust skal ikkje vidareformidle informasjon frå Noreg til tredjeland eller organisasjonar utan samtykke frå Noreg og utan nødvendige sikringstiltak. Eurojust skal føre protokoll over all informasjon som det får Noreg.

Artikkel 11 gjev tilsvarende reglar som artikkel 10 om informasjon som blir overført frå Eurojust til Noreg. Her krevst samtykke frå den nasjonale medlemmen før Noreg kan vidareformidle informasjon frå Eurojust. Noreg skal føre protokoll over all informasjon som ein mottek i samsvar med avtalen.

Artikkel 12 slår fast at Eurojust skal syte for at alle personopplysningar som vert overførte frå Noreg, får eit tilstrekkeleg vern som minst oppfyller krava som følgjer av Europarådskonvensjonen av 28. januar 1981. Prinsippa og reglane i rådsvedtaket og dei interne saksbehandlingsreglane for databehandling og personvern i Eurojust skal også gjelde for informasjon frå Noreg.

Artikkel 13 gjev tilsvarende reglar som artikkel 12 om informasjon som blir overført frå Eurojust til Noreg. Noreg skal leggje til grunn eit nivå for databehandling og personvern som tilsvare det som følgjer av Europarådskonvensjonen. Noreg skal bruke prinsipp for databehandling og personvern som minst tilsvare prinsippa i rådsvedtaket og anna relevant regelverk for den informasjon ein får frå Eurojust.

Artikkel 14 pålegg partane plikt til å gje all informasjon tilstrekkeleg sikring. Informasjonen skal vernast mot utilsikta eller ulovleg øydelegging, endring, tap, misbruk, uautorisert endring eller andre former for uautorisert behandling.

Artikkel 15 gjev dei registrerte innsynsrett i og rett til å be om retting, blokkering og sletting av personopplysningar som gjeld dei sjølv.

Artikkel 16 slår fast at partane skal rette, blokkere eller slette informasjon som er feilaktig eller ufullstendig eller som det er avtalestridig å oppbevare eller lagre. Når slik retting, blokkering eller sletting vert utført, skal avsendar og alle eventuelle mottakarar av vidareformidla informasjon gjerast kjende med dette slik at også desse rettar, blokkerer eller slettar informasjonen i sine system. Når kollegiet behandlar informasjon som gjeld Noreg eller personar under norsk jurisdiksjon, kan den norske utsendingen eller norske styresmakter delta i møtet.

Artikkel 17 har reglar om ansvar for skade som enkeltpersonar vert påførte som følge av utveksling av informasjon som lir av rettslege eller faktiske feil. Noreg skal ha ansvar for slik skade i samsvar med norsk lovgjeving. Slikt ansvar skal godtakast sjølv om skaden skuldast at Eurojust har oversendt unøyaktige eller urette opplysningar. Eurojust pliktar likevel å betale beløpet tilbake til norske styresmakter dersom feilen oppstod som følge av opplysningar som er feilaktig formidla frå Eurojust, eller som følge av at Eurojust, medlemslanda eller eit tredjeland ikkje har innfridd sine plikter. Tilsvarende gjeld for Noreg dersom skaden skuldast at Noreg ikkje har innfridd sine plikter og Eurojust må betale erstatning til medlemsland eller tredjeland som følgje av dette.

Artikkel 18 gjev reglar om tvisteløysing. Dersom saka ikkje vert løyst på minneleg vis, skal tvisten avgjerast ved skilssdom.

Artikkel 19 fastset at avtalen kan seiast opp av kvar av partane med tre månaders varsel. Ved opphøyr skal partane komme til semje om bruk og lagring av informasjon. Viss partane ikkje er komne til semje om dette, kan kvar av dei krevje utveksla informasjon slettast.

Artikkel 20 seier at avtalen kan endrast ved samtykke frå begge partar.

Artikkel 21 slår fast at avtalen skal tre i kraft når partane har meldt frå til kvarandre om at dei internrettslege krava til iverksetjing er oppfylte. Norsk og engelsk avtaletekst gjeld likt.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Iverksetjing av avtalen inneber at det blir utstasjonert ein representant for påtalemakta ved Eurojust. Eurojust vil syte for kontorfasilitetar og dekkje tilknytte administrative kostnader for den norske utsendingen, jf. artikkel 5 nr. 7 i avtalen. Ordninga føreset at utsendingen òg har tilgang til å bruke kontor utanfor Eurojust-lokala.

Det er ønskjeleg at utsendingen nyt godt av vidtgåande immunitet, også på reiser, jf. artikkel 40 i Wienkonvensjonen. Dette tilseier at utsendingen får diplomatisk tilmelding. Det er lagt opp til at utsendingen skal ha eigen kontorplass med tilhøyrande utstyr i den norske ambassaden og vere knytt til denne som spesialutsending.

Samarbeidet vil krevje jamlege kontaktar med norsk påtalemakt og politi og møteverksemd i andre europeiske land. Utgiftene til dette er rekna med i overslaget over årlege løns- og driftskostnader som er omtala nedanfor.

Noreg må sjølv dekkje løn og vanlege tillegg. Utsendingen vil komme inn under særavtalen om tillegg, ytingar og godtgjersler i utanrikstenesta på

linje med andre norske utsendingar som er stasjonerte i utlandet. Det er ønskjeleg at den nye stillinga vert løna på same nivå som statsadvokat/førstestatsadvokat. Kostnadene for slik stilling med kontor og særskilde administrasjonskostnader ved ambassaden i Haag vil liggje på 2,1 – 2,6 millionar kroner.

Samarbeidsavtalen med Eurojust krev ikkje at Noreg betaler bidrag til organisasjonen.

Avtalen fastset at staten er erstatningsansvarleg etter norsk lov for skade som private vert påførte som følgje av at urette opplysningar er brukte.

Tidsplanen for utstasjonering vil kunne innebere at verksemda på norsk side vert driven som ei heimebasert ordning fram til utstasjoneringa, truleg hausten 2005. Alle kostnader med stillinga i 2005 vil bli dekte over budsjettet for riksadvokatembetet. Frå og med 2006 er det føresett at midlar vert rammeoverførte frå Justisdepartementet til Utanriksdepartementet.

Gjennomføringa av avtalen vil ikkje føre med seg behov for lov- eller forskriftsendringar.

6 Konklusjonar og tilråding

Regjeringa ser på avtalen mellom Noreg og Eurojust som ein viktig reiskap i arbeidet med å førebyggje og slå tilbake alvorlege former for internasjonal kriminalitet og terrorisme. Avtalen opnar for at Noreg og Eurojust kan samarbeide på dei områda der Eurojust er tillagt oppgåver. Det er viktig at Noreg og Eurojust kan utveksle informasjon og at avtalen opnar for stasjonering av ein norsk utsending ved Eurojust. Informasjonsstraumen vil på denne måten bli samordna og målretta. Tilgangen på informasjon vil gje norsk påtalemyndighet betre grunnlag for å slå ned kriminalitet i Noreg som har forgreiningar ut over våre eigne landegrensar.

Berre EU-medlemslanda kan delta fullt ut i Eurojust-organa. Med ein norsk utsending til stades i Eurojust, med tilgang til samråd og informasjonsutveksling, vil vi likevel kunne samarbeide tett med påtalemyndighetene i EU-landa. Avtalen inneber òg at det jamleg skal førast samråd mellom norske styresmakter og Eurojust.

Regjeringa legg vekt på at avtalen sikrar eit sterkt personvern. Enkeltmenneske er sikra rett til innsyn i data som er overførte i samsvar med avta-

len eller til å få informasjonen kontrollert. Feilaktig informasjon kan krevjast retta eller sletta.

Avtalen med Eurojust inneber i første rekkje eit praktisk samarbeid mellom påtalemyndighetene, men gjev òg viktige faglege og politiske kanalar til justissamarbeidet mellom EU-landa. Justisdepartementet meiner at avtalen vil vere eit viktig bidrag i kampen mot internasjonal kriminalitet i Noreg og tilrår at Noreg inngår samarbeidsavtalen med Eurojust. Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet.

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget vert bede om å gjere vedtak om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

I

Stortinget samtykkjer i at det vert inngått ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet.

Vedlegg 1

Avtale mellom Kongeriket Norge og Eurojust

Kongeriket Norge, heretter kalt Norge, og Eurojust,

SOM VISER TIL rådsbeslutning av 28. februar 2002 om opprettelse av Eurojust og særlig artikkel 27 nr. 3 i rådsbeslutningen,

SOM VISER TIL uttalelse av (dato) fra det felles kontrollorgan,

SOM TAR I BETRAKTNING at både Norge og Eurojust er interessert i å utvikle et nært og dynamisk samarbeid for å kunne møte de nåværende og fremtidige utfordringene som alvorlig kriminalitet, ofte begått av internasjonale organisasjoner, fører med seg,

SOM ANSER DET NØDVENDIG å styrke det rettslige samarbeidet mellom Norge og Eurojust for å legge forholdene til rette for koordinering av etterforskning og rettsforfølgning på norsk territorium og territoriet til en eller flere medlemsstater,

SOM GIR UTTRYKK FOR gjensidig tillit til organiseringen av og virkemåten til rettssystemet i Norge og i medlemsstatene,

SOM TAR I BETRAKTNING at Norge har ratifisert Europarådets konvensjon om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger, som også ligger til grunn for Eurojusts datasikkerhetssystem,

SOM TAR I BETRAKTNING at personopplysninger er sikret høyt vern i Norge og i Den europeiske union; dette gjelder særlig behandlingen av personopplysninger i henhold til rådsbeslutning av 28. februar 2002 om opprettelse av Eurojust, Eurojusts forretningsorden og andre bestemmelser som kommer til anvendelse,

SOM RESPEKTERER de grunnleggende rettigheter og prinsipper i den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, som er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter,

SOM TAR I BETRAKTNING at Norge allerede er nært tilknyttet justis- og politisamarbeidet mellom medlemsstatene i Den europeiske union gjennom avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket samt gjennom avtalen mellom Kongeriket Nor-

ge og Den europeiske politienhet (Europol) om samarbeid i kampen mot alvorlige former for internasjonal kriminalitet; som videre tar i betraktning at Norge har undertegnet en avtale om anvendelsen av visse bestemmelser i konvensjonen om gjensidig hjelp i straffesaker mellom Den europeiske unions medlemsstater,

SOM TAR I BETRAKTNING at Norge er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde,

SOM TAR I BETRAKTNING at Norge også er nært tilknyttet de nordiske medlemsstatene i Den europeiske union gjennom det nordiske justis- og politisamarbeidet,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne avtale menes med

- a) *rådsbeslutning*: Rådsbeslutning av 28. februar 2002 om opprettelse av Eurojust for å styrke kampen mot alvorlig kriminalitet, endret ved rådsbeslutning av 18. juni 2003,
- b) *medlemsstater*: medlemsstatene i Den europeiske union,
- c) *kollegiet*: Eurojusts kollegium omhandlet i artikkel 10 i rådsbeslutningen,
- d) *nasjonalt medlem*: det nasjonale medlem som hver av medlemsstatene i Den europeiske union har utplassert ved Eurojust, som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i rådsbeslutningen,
- e) *sambandsstatsadvokat*: en norsk sambandsmann eller en norsk sambandsforhørsdommer, som nevnt i artikkel 27 nr. 3 i rådsbeslutningen,
- f) *assistent*: en eller flere personer som kan bistå de enkelte nasjonale medlemmene, som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i rådsbeslutningen, eller som kan bistå sambandsstatsadvokaten, som nevnt i artikkel 5 i denne avtale,
- g) *Eurojusts personale*: administrerende direktør samt personalet omhandlet i artikkel 30 i rådsbeslutningen,
- h) *personopplysninger*: all informasjon som gjelder en identifisert eller identifiserbar fysisk person («den

Om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

registrerte)). En identifiserbar person er en person som direkte eller indirekte kan identifiseres, særlig ut fra et identifikasjonsnummer eller en eller flere faktorer som er spesifikke for vedkommandes fysiske, fysiologiske, mentale, økonomiske, kulturelle eller sosiale identitet,

- i) *behandling av personopplysninger*: enhver operasjon eller ethvert sett med operasjoner som utføres, ved hjelp av elektronisk databehandling eller i strukturerte manuelle registre, med personopplysninger, som innsamling, registrering, organisering, lagring, tilpassing eller endring, uthenting, søk, bruk, utlevering ved oversending, spredning eller annen tilgjengeliggjøring, oppstilling eller kombinerings, sperring, sletting eller tilintetgjøring.

Artikkel 2

Avtalens formål

Formålet med denne avtale er å styrke samarbeidet mellom Norge og Eurojust i kampen mot alvorlige former for internasjonal kriminalitet på de områder som er angitt i rådsbeslutningen.

Artikkel 3

Samarbeidsområder og samarbeidsformer

Samarbeidet som inngås i denne avtale, skal skje i samsvar med Eurojusts kompetanse anført i artikkel 4 i rådsbeslutningen.

Slikt samarbeid skal skje i former som er i samsvar med den virksomhet som er beskrevet i Eurojusts mandat fastsatt i rådsbeslutningen, særlig utvekslingen av informasjon og samordningen mellom de kompetente myndigheter i Norge og i medlemsstatene.

For å få gjennomført denne avtales formål kan de kompetente myndigheter i Norge og Eurojust foreslå for den annen part å vurdere nødvendige tiltak.

Artikkel 4

Kompetente myndigheter i Norge

De kompetente myndigheter i Norge skal i henhold til denne avtale være Riksadvokaten og underordnede påtalemyndigheter i Norge.

Artikkel 5

Norsk sambandsstatsadvokat ved Eurojust

1. Norge og Eurojust er enige om å legge forholdene til rette for samarbeid slik det er fastsatt i

denne avtale, ved å utplassere en sambandsstatsadvokat ved Eurojust.

2. Sambandsstatsadvokaten skal være en statsadvokat som er underlagt norsk lov for så vidt gjelder rettslig stilling. Norge fastsetter hvor lenge vedkommende skal tjenestegjøre.
3. Sambandsstatsadvokaten kan la seg bistå av en person. Ved behov kan assistenten tre i stedet for ham eller henne.
4. Norge skal underrette Eurojust om arten og omfanget av de fullmakter sambandsstatsadvokaten er gitt på norsk territorium for at vedkommende skal kunne gjennomføre sine oppgaver i samsvar med denne avtales formål. Norge skal videre fastsette sambandsstatsadvokatens rett til å handle i forhold til fremmede staters rettsmyndigheter. Eurojust skal bidra til at den myndighet som herved er gitt, godtas og anerkjennes.
5. Sambandsstatsadvokaten skal ha tilgang til opplysninger i de nasjonale strafferegistrene eller i andre registre i Norge, på samme måte som det i norsk lov er fastsatt for en statsadvokat eller en representant for påtalemyndigheten med tilsvarende kompetanse.
6. Sambandsstatsadvokaten kan ta direkte kontakt med de kompetente myndigheter i Norge.
7. Til støtte for Eurojusts ønske om å fremme effektive former for samarbeid med Norge og for å iverksette denne avtale skal Eurojust tilrettelegge samarbeidet ved å stille til rådighet fasiliteter, som skal omfatte bruk av Eurojusts kontorlokaler og telekommunikasjonsutstyr anskaffet til dette formål; disse fasilitetene skal stilles til sambandsstatsadvokatens rådighet i den grad det er nødvendig for at vedkommende skal kunne utføre sine oppgaver.
8. Sambandsstatsadvokatens arbeidsdokumenter skal være ukrenkelige med hensyn til innblanding fra Eurojust.

Artikkel 6

Nasjonalt kontaktpunkt

1. Norge kan opprette eller utnevne ett eller flere kontaktpunkter med ansvar for Eurojust hos de kompetente myndigheter i Norge.
2. Norge skal videre opprette eller utnevne et kontaktpunkt til bekjempelse av terrorisme, som nevnt i artikkel 12 i rådsbeslutningen.

Artikkel 7

Jevnlig konsultasjon

Norge og Eurojust skal konsultere hverandre jevnlig, og minst én gang i året, om gjennomføringen av

bestemmelsene i denne avtale. De skal særlig jevnlig utveksle synspunkter om gjennomføringen og den videre utvikling innenfor datavern og datasikkerhet.

Artikkel 8

Operasjonelle og strategiske møter

1. Sambandsstatsadvokaten, dennes assistent og norske myndigheter kan, etter invitasjon fra de berørte nasjonale medlemmene eller kollegiet, delta på operasjonelle og strategiske møter.
2. Nasjonale medlemmer og deres assistenter samt Eurojusts personale kan også delta på møter som arrangeres av sambandsstatsadvokaten eller norske myndigheter.

Artikkel 9

Utteksling av informasjon

1. Norge og Eurojust kan utveksle all den informasjon som er nødvendig, relevant og rimelig i forhold til formålet med denne avtale, og i samsvar med den, for å oppfylle avtalens formål fastsatt i artikkel 2.
2. All informasjon som utveksles mellom de kompetente myndigheter i Norge og Eurojust, skal formidles gjennom sambandsstatsadvokaten og det eller de berørte nasjonale medlemmene.
3. Norge skal påse at sambandsstatsadvokaten er klarert på det nasjonale nivå som er nødvendig for at vedkommende skal kunne behandle denne informasjonen.
4. Dersom sambandsstatsadvokaten ber om det, skal Eurojust støtte vedkommende for å kunne ivareta eventuelle krav om vern av opplysningers fortrolige karakter.

Artikkel 10

Overføring av informasjon til Eurojust

1. Norge skal, senest ved overføringen av informasjonen, underrette Eurojust om formålet med slik overføring og om eventuelle restriksjoner på bruk. Dette omfatter også eventuelle restriksjoner med hensyn til innsyn, restriksjoner når det gjelder oversending til de kompetente myndigheter i medlemsstatene, samt vilkår for sletting og tilintetgjøring. Underretning kan også gis på et senere tidspunkt dersom behovet for slike restriksjoner blir klart først etter at informasjonen er overført.
2. Eurojust skal ikke videreformidle informasjon Norge har utlevert, til en tredjestat eller et eks-

ternt organ uten samtykke fra Norge og uten at det er iverksatt behørig sikkerhetsforanstaltninger.

3. Eurojust skal føre et register over formidling av opplysninger fra Norge som omfattes av denne avtale.

Artikkel 11

Overføring av informasjon til Norge

1. Eurojust skal, ved eller før overføringen av informasjonen, underrette Norge om formålet med slik overføring og om eventuelle restriksjoner på bruk. Dette omfatter også eventuelle restriksjoner med hensyn til innsyn, restriksjoner når det gjelder oversending fra de kompetente myndigheter i medlemsstatene, samt vilkår for sletting og tilintetgjøring. Underretning kan også gis på et senere tidspunkt dersom behovet for slike restriksjoner blir klart først etter at informasjonen er overført.
2. Norgeskal ikke videreformidle informasjon Eurojust har utlevert, til en tredjestat eller et eks-ternt organ uten samtykke fra det eller de berørte nasjonale medlemmene og uten at det er iverksatt behørig sikkerhetsforanstaltninger.
3. Norge skal føre et register over formidling av opplysninger fra Eurojust som omfattes av denne avtale.

Artikkel 12

Behandling av personopplysninger overført fra Norge

1. Eurojust skal garantere at personopplysninger som overføres fra Norge, er sikret et vern på minst samme nivå som det som følger av anvendelsen av prinsippene i Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 med senere endringer.
2. Ved behandling av personopplysninger som overføres fra Norge, skal prinsippene for og bestemmelsene om datavern nedfelt i rådsbeslutningen, særlig artikkel 17, samt Eurojusts forretningsorden få anvendelse.

Artikkel 13

Behandling av personopplysninger overført fra Eurojust

1. Norge skal garantere at personopplysninger som overføres fra Eurojust, er sikret et vern på minst samme nivå som det som følger av anvendelsen av prinsippene i Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 med senere endringer.

2. Norge skal ved behandling og sikring av personopplysninger som overføres fra Eurojust, følge prinsipper som minst svarer til prinsippene nedfelt i rådsbeslutningen og i andre aktuelle instrumenter.

Artikkel 14

Datasikkerhet

1. Eurojust skal påse at de mottatte personopplysninger sikres mot tilfeldig eller ulovlig tilintetgjøring, tilfeldig tap eller uautorisert utlevering, endring og innsyn eller enhver annen form for uautorisert behandling, i samsvar med artikkel 22 i rådsbeslutningen. For informasjon som overføres fra Norge, skal de tekniske tiltakene og organisatoriske ordningene som er fastsatt i Eurojusts forretningsorden og andre aktuelle dokumenter, få anvendelse.
2. Norge skal påse at de mottatte personopplysninger sikres vern mot tilfeldig eller ulovlig tilintetgjøring, tilfeldig tap eller uautorisert utlevering, endring og innsyn eller enhver annen form for uautorisert behandling på minst samme nivå som det som følger av prinsippene nedfelt i artikkel 22 i rådsbeslutningen. Norge skal iverksette forebyggende tekniske tiltak og organisatoriske ordninger som minst svarer til Eurojusts tiltak og ordninger.

Artikkel 15

Registrertes rettigheter

Registrerte skal ha rett til å få innsyn i personopplysninger som gjelder dem selv, og som behandles av Eurojust, og til å kreve at slike opplysninger blir rettet, sperret og slettet, i samsvar med prinsippene og bestemmelsene i rådsbeslutningen.

Artikkel 16

Retting og sletting av personopplysninger

1. På sambandsstatsadvokatens anmodning og ansvar skal Eurojust, i samsvar med rådsbeslutningen og sin egen forretningsorden, rette, sperre eller slette personopplysninger som overføres fra Norge, dersom opplysningene er feilaktige eller ufullstendige, eller dersom registrering, oppbevaring eller lagring av slike opplysninger er i strid med denne avtale.
2. Dersom Eurojust konstaterer at personopplysninger som er overført til Norge, er feilaktige eller ufullstendige, eller dersom registrering, oppbevaring eller lagring av slike opplysninger

er i strid med denne avtale eller med rådsbeslutningen, skal Eurojust be sambandsstatsadvokaten treffe nødvendige tiltak for å rette, sperre eller slette opplysningene. De kompetente myndigheter i Norge skal bekrefte overfor Eurojust at opplysningene er blitt rettet, sperret eller slettet.

3. I tilfellene omhandlet i nr. 1 og 2 skal alle som overfører og mottar slike opplysninger, varsles omgående. Mottakerne skal deretter, i samsvar med de regler som gjelder for dem, rette, sperre eller slette de aktuelle opplysningene i sine egne systemer.
4. Norge skal ved retting, sperring og sletting av personopplysninger som overføres fra Eurojust, følge prinsipper som minst svarer til prinsippene nedfelt i artikkel 20 i rådsbeslutningen og i andre aktuelle instrumenter.
5. Når kollegiet, i samsvar med artikkel 17 nr. 4 i rådsbeslutningen, er blitt forelagt en sak om behandling av opplysninger som angår Norge eller enkeltpersoner som er underlagt norsk jurisdiksjon, har sambandsstatsadvokaten eller norske myndigheter adgang til å delta på møtet i kollegiet.

Artikkel 17

Ansvar

1. Norge er i henhold til egen lovgivning ansvarlig for enhver skade som påføres en enkeltperson som følge av rettslige eller faktiske feil i opplysninger som utveksles med Eurojust. Norge skal ikke kunne gjøre gjeldende at Eurojust har oversendt uriktige opplysninger, for å unndra seg det ansvar det har overfor den skadelidte part etter nasjonal lovgivning.
2. Dersom slike rettslige eller faktiske feil er oppstått som følge av at opplysninger er formidlet ved en feil, eller at Eurojust eller en medlemsstat i Den europeiske union eller en annen tredjestat eller et eksternt organ ikke har overholdt sine forpliktelser, plikter Eurojust på anmodning å tilbakebetale de beløp som er utbetalt i erstatning i henhold til nr. 1 ovenfor, med mindre opplysningene er benyttet i strid med denne avtale.
3. I de tilfeller der Eurojust plikter å tilbakebetale en medlemsstat i Den europeiske union eller en annen tredjestat eller et eksternt organ de beløp som er utbetalt til skadelidte i erstatning for skade, og skaden er oppstått som følge av at Norge ikke har overholdt sine forpliktelser etter denne avtale, plikter Norge på anmodning å

tilbakebetale de beløp Eurojust har utbetalt til en medlemsstat eller til en annen tredjestat eller et eksternt organ, som erstatning for de beløp Eurojust har utbetalt i erstatning.

4. Norge og Eurojust skal ikke kreve av hverandre at det utbetales skadeserstatning i henhold til nr. 2 og 3 ovenfor dersom skadeserstatningen er ilagt som straff eller tilleggserstatning eller som annen erstatning enn skadeserstatning.

Artikkel 18

Twisteløsning

1. Enhver tvist mellom Norge og Eurojust som gjelder tolkningen eller anvendelsen av denne avtale, eller ethvert spørsmål som berører forholdet mellom Norge og Eurojust, og som ikke løses i minnelighet, skal på anmodning fra en av partene i tvisten henvises til endelig avgjørelse ved en voldgiftsrett bestående av tre voldgiftsmenn. Partene oppnevner hver sin voldgiftsmann. Den tredje voldgiftsmannen skal være rettens formann og velges av de to første voldgiftsmennene.
2. Med mindre partene bestemmer noe annet, fastsetter retten sine egne prosedyreregler.
3. Retten skal treffe sin avgjørelse ved stemmefler-tall. Formannen skal ha den avgjørende stemme. Avgjørelsen skal være endelig og bindende for partene i tvisten.
4. Hver part forbeholder seg retten til å oppheve sine forpliktelser etter denne avtale i de tilfeller der fremgangsmåten fastsatt i denne artikkel er anvendt eller kan bli anvendt i samsvar med nr. 1, eller i enhver annen sak der en part er av den oppfatning at de forpliktelser som påhviler den annen part etter denne avtale, er brutt.

Artikkel 19

Opphør av avtalen

1. Denne avtale kan sies opp av hver av partene med tre måneders varsel.
2. Ved opphør skal Norge og Eurojust komme til enighet om fortsatt bruk, oppbevaring og lagring av informasjon som allerede er formidlet

mellom partene. Dersom det ikke oppnås enighet, kan hver av partene kreve at informasjon som parten har formidlet, blir slettet.

Artikkel 20

Endringer

1. Denne avtale kan til enhver tid endres ved gjensidig samtykke mellom Norge og Eurojust i samsvar med de respektive lovfestede krav.
2. Norge og Eurojust skal innlede konsultasjoner om endring av denne avtale når en av partene ber om det.

Artikkel 21

Ikrafttredelse

Denne avtale trer i kraft den dag partene skriftlig har underrettet hverandre om at de respektive rettslige krav er oppfylt.

Utferdiget i Oslo den 28. april 2005 i to eksemplarer på norsk og engelsk, med samme gyldighet for begge tekster.

Avtale mellom Norge og Eurojust

Formell erklæring avgitt av Eurojust

Med sikte på å skape gjensidighet i forhold til Norges forpliktelse nedfelt i artikkel 16 nr. 2 i ovennevnte avtale, er Eurojust enig i å ville forplikte seg til følgende:

Dersom Norge konstaterer at personopplysninger som er overført til Eurojust, er feilaktige eller ufullstendige, eller dersom registrering, oppbevaring eller lagring av slike opplysninger er i strid med avtalen, skal Norge be Eurojust treffe nødvendige tiltak for å rette, sperre eller slette opplysningene. Eurojust skal bekrefte overfor Norge at opplysningene er blitt rettet, sperret eller slettet.

Utferdiget i Oslo, 28. april 2005

Vedlegg 2

Rådsbeslutning av 28. februar 2002 om opprettelse av Eurojust for å styrke kampen mot alvorlig kriminalitet

(2002/187/JIS)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR – under henvisning til traktaten om Den europeiske union, særleg artikkel 31 og 34 nr. 2 bokstav c), under henvisning til Forbundsrepublikken Tysklands initiativ og initiativet fra Republikken Portugal, Den franske republikk, Kongeriket Sverige og Kongeriket Belgia¹⁾, under henvisning til Europaparlamentets uttalelse²⁾ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å styrke det rettslige samarbeidet mellom medlemsstatene ytterligere, særleg når det gjelder kampen mot alvorlig kriminalitet, som ofte begås av tverrnasjonale organisasjoner.
- 2) Effektiv styrking av det rettslige samarbeidet mellom medlemsstatene krev umiddelbar iverksettelse av strukturelle tiltak på unionsplan for å sikre optimal samordning av etterforskning og rettsforfølging som omfatter flere medlemsstaters territorier, samtidig som de grunnleggende rettigheter og friheter til fulle respekteres.
- 3) For å styrke kampen mot alvorlig, organisert kriminalitet vedtok Det europeiske råd i Tampere 15. og 16. oktober 1999, særleg i punkt 46 i konklusjonene, å opprette en enhet (Eurojust) bestående av representanter for påtalemyndigheten, dommere eller polititjenestemenn med tilsvarende myndighet.
- 4) Med denne beslutning opprettes Eurojust-enheten som et unionsorgan. Det skal ha status som juridisk person og finansieres over Den europeiske unions alminnelige budsjett, med unntak for utgiftene til lønn og godtgjøringer til dets nasjonale medlemmer og personer som bistår dem, som skal betales av deres hjemstat.
- 5) Målene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om under-

søkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)³⁾, gjelder også for Eurojust. Eurojusts kollegium bør vedta nødvendige gjennomføringstiltak for å nå disse målene. Det bør ta fullt hensyn til at Eurojusts arbeid i forbindelse med etterforskning og rettsforfølging er av følsom karakter. Derfor bør OLAF nektes innsyn i dokumenter, bevis, rapporter, noter og opplysninger, uansett medium, som lagres eller utarbeides i forbindelse med denne virksomheten, enten den pågår eller allerede er avsluttet, og oversending av slike dokumenter, bevis, rapporter, noter og opplysninger til OLAF bør være forbudt.

- 6) For å kunne nå sine mål så effektivt som mulig bør Eurojust utføre sine oppgaver enten gjennom ett eller flere av sine nasjonale medlemmer eller som et kollegium.
- 7) Kompetente myndigheter i medlemsstatene bør kunne utveksle informasjon med Eurojust i samsvar med ordninger som tjener og tar hensyn til formålet med offentlig påtale.
- 8) Eurojusts kompetanse berører ikke Fellesskaps kompetanse til å beskytte sine økonomiske interesser og heller ikke eksisterende konvensjoner og avtaler, særleg ikke Europeisk konvensjon om gjensidig hjelp i straffesaker (Europarådet), undertegnet i Strasbourg 20. april 1959, eller Konvensjon om gjensidig bistand i straffesaker mellom medlemsstatene i Den europeiske union⁴⁾, vedtatt av Rådet 29. mai 2000, og protokollen⁵⁾ til denne, vedtatt 16. oktober 2001.
- 9) For å nå sine mål skal Eurojust behandle personopplysninger ved hjelp av elektroniske metoder eller i strukturerte manuelle registre. De nødvendige skritt bør derfor tas for å sikre et personvern nivå som minst tilsvare det som følger av anvendelsen av prinsippene i Konvensjon

¹⁾ EFT nr. C 206 av 19.7.2000, s. 1 og EFT nr. C 243 av 24.8.2000, s. 15.

²⁾ EFT nr. C 34 E av 7.2.2002, s. 347 og uttalelse avgitt 29. november 2001

³⁾ EFT nr. L 136 av 31.5.1999, s. 1.

⁴⁾ EFT nr. C 197 av 12.7.2000, s. 3.

⁵⁾ EFT nr. C 326 av 26.11.2001, s. 2.

Om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

om personvern i forbindelse med elektronisk behandling av personopplysninger (Europarådet), som ble undertegnet i Strasbourg 28. januar 1981, med senere endringer, særlig protokollen åpnet for undertegning 8. november 2001, så snart disse endringene har trått i kraft i medlemsstatene.

- 10) For å bidra til å sikre og kontrollere at Eurojust behandler personopplysninger korrekt, bør det opprettes et felles tilsynsorgan som på grunn av Eurojusts sammensetning bør bestå av dommere eller, dersom en medlemsstats forfatning eller nasjonale system krever det, av personer som utøver en tilsvarende funksjon som gir dem tilstrekkelig uavhengighet. Det felles tilsynsorganets kompetanse bør ikke berøre nasjonale domstolars kompetanse eller klageadgangen til disse.
- 11) For å sikre harmonisk samordning mellom Unionens og Fellesskapets ulike aktiviteter og under henvisning til traktatens artikkel 29 og 36 nr. 2 bør Kommisjonen delta til fulle i Eurojusts arbeid i forbindelse med generelle spørsmål og spørsmål som hører inn under dens kompetanse. Eurojusts forretningsorden bør fastsette nærmere bestemmelser for Kommisjonens deltakelse i Eurojusts arbeid på områder som hører inn under dets kompetanse.
- 12) Det bør fastsettes bestemmelser som sikrer at Eurojust og Det europeiske politibyrå (Europol)⁶⁾ innleder og opprettholder et nært samarbeid.
- 13) Eurojust og det europeiske rettslige nettet opprettet ved felles handling 98/428/JIS⁷⁾ bør opprettholde nære forbindelser. Nettets sekretariat bør derfor lokaliseres til Eurojusts sekretariat.
- 14) For å legge til rette for Eurojusts virksomhet bør medlemsstatene utplassere eller utpeke en eller flere nasjonale kontaktpersoner.
- 15) I den utstrekning det er nødvendig for at Eurojust skal kunne utføre sine oppgaver, skal Eurojust også kunne innlede samarbeid med tredjестater, og avtaler skal kunne inngås med sikte på dette, først og fremst med land som har søkt om tiltredelse til Unionen og andre land som det er inngått avtaler med.
- 16) Siden denne beslutning innebærer at omfattende, nye lovgivningsmessige tiltak må godkjennes i medlemsstatene, bør det fastsettes visse overgangsbestemmelser.

17) Punkt 57 i konklusjonene fra Det europeiske råds møte i Laeken 14. og 15. desember 2001 fastsetter at i påvente av en generell avtale om visse organers sete kan Eurojust påbegynne sin virksomhet i Haag.

18) Denne beslutning overholder de grunnleggende rettigheter og prinsippene som anerkjennes i artikkel 6 nr. 2 i traktaten, og som gjenspeiles i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Opprettelse og status som juridisk person

Ved denne beslutning opprettes en enhet med betegnelsen «Eurojust», som skal være et unionsorgan.

Eurojust skal ha status som juridisk person.

Artikkel 2

Sammensetning

1. Eurojust skal bestå av ett nasjonalt medlem fra hver medlemsstat, som skal utsendes i samsvar med nasjonal rettsorden, og som skal være representant for påtalemyndigheten, dommer eller polititjenestemann med tilsvarende myndighet.
2. Hvert nasjonale medlem kan bistås av én person. Om nødvendig, og med forbehold for samtykke fra kollegiet omhandlet i artikkel 10, kan det nasjonale medlemmet bistås av flere personer. En av disse assistentene kan erstatte det nasjonale medlemmet.

Artikkel 3

Mål

1. Ved etterforskning og rettsforfølgning som berører to eller flere medlemsstater, av kriminell atferd som omhandlet i artikkel 4 forbundet med alvorlig kriminalitet, særlig når den er organisert, skal målene for Eurojust være å:
 - a) fremme og forbedre samordningen mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene i forbindelse med etterforskning og rettsforfølgning i medlemsstatene, samtidig som det skal ta hensyn til enhver anmodning fra kompetente myndigheter i medlemsstatene og enhver opplysning fra kompetente organer i henhold til bestemmelser vedtatt innenfor rammen av traktatene,

⁶⁾ EFT nr. C 316 av 27.11.1995, s. 1.

⁷⁾ EFT nr. L 191 av 7.7.1998, s. 4.

Om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

- b) fremme samarbeidet mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene, særlig ved å legge til rette for gjennomføring av internasjonal gjensidig rettslig bistand og etterkomme anmodninger om utlevering,
 - c) for øvrig støtte kompetente myndigheter i medlemsstatene slik at deres etterforskning og rettsforfølgning blir mer effektiv.
2. I samsvar med reglene fastsatt i denne beslutning og på anmodning fra en kompetent myndighet i en medlemsstat kan Eurojust også bistå i etterforskning og rettsforfølgning som bare berører vedkommende medlemsstat og en tredjestat når det i samsvar med artikkel 27 nr. 3 er inngått en avtale om samarbeid med nevnte stat, eller når slik bistand i det aktuelle tilfellet er av vesentlig interesse.
3. I samsvar med reglene fastsatt i denne beslutning og på anmodning fra kompetent myndighet i en medlemsstat eller fra Kommisjonen kan Eurojust også bistå i etterforskning og rettsforfølgning som berører bare den aktuelle medlemsstat og Fellesskapet.

Artikkel 4

Kompetanse

1. Eurojusts generelle kompetanseområde skal omfatte:
 - a) de formene for kriminalitet og lovbrudd som til enhver tid hører inn under Europol's kompetanse i henhold til artikkel 2 i Europol-konvensjonen av 26. juli 1995,
 - b) følgende former for kriminalitet:
 - datakriminalitet,
 - bedrageri og korrupsjon samt ethvert straffbart forhold som berører Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser,
 - hvitvasking av utbyttet av kriminalitet,
 - miljøkriminalitet,
 - deltakelse i en kriminell organisasjon i henhold til Rådets felles handling 98/733/JIS av 21. desember 1998, som gjør deltakelse i en kriminell organisasjon i Den europeiske unions medlemsstater til et straffbart forhold⁸⁾,
 - c) andre lovbrudd begått i forbindelse med de formene for kriminalitet og lovbrudd som er omhandlet i bokstav a) og b).
2. For andre former for lovbrudd enn dem som er omhandlet i nr. 1, kan Eurojust i samsvar med

sine mål dessuten bistå i etterforskning og rettsforfølgning på anmodning fra kompetent myndighet i en medlemsstat.

Artikkel 5

Eurojusts oppgaver

1. For å kunne nå sine mål skal Eurojust utføre sine oppgaver:
 - a) gjennom ett eller flere av de berørte nasjonale medlemmer i henhold til artikkel 6, eller
 - b) som et kollegium i henhold til artikkel 7 dersom:
 - i. ett eller flere nasjonale medlemmer som berøres av en sak behandlet av Eurojust, anmoder om det,
 - ii. saken omfatter etterforskning eller rettsforfølgning som har konsekvenser på unionsplan, eller som kan berøre andre medlemsstater enn dem som er direkte berørt,
 - iii. saken omfatter et allment spørsmål knyttet til oppnåelsen av dets mål, eller
 - iv. det på annen måte er fastsatt i denne beslutning.
2. I utførelsen av sine oppgaver skal Eurojust opplyse om det handler gjennom ett eller flere av sine nasjonale medlemmer i henhold til artikkel 6 eller som et kollegium i henhold til artikkel 7.

Artikkel 6

Oppgaver som Eurojust utfører gjennom sine nasjonale medlemmer

Når Eurojust handler gjennom sine berørte nasjonale medlemmer,

- a) kan det anmode kompetente myndigheter i de berørte medlemsstater om å vurdere å:
 - i. innlede etterforskning eller rettsforfølgning av konkrete forhold,
 - ii. godta at en av dem kan være i en bedre stilling til å innlede etterforskning eller rettsforfølgning av konkrete forhold,
 - iii. forestå samordningen mellom kompetente myndigheter i de berørte medlemsstater,
 - iv. opprette en felles etterforskningsgruppe i tråd med relevante samarbeidsordninger,
 - v. framlegge alle opplysninger som er nødvendige for at det skal kunne utføre sine oppgaver,
- b) skal det sikre at kompetente myndigheter i berørte medlemsstater underretter hverandre om enhver etterforskning og rettsforfølgning som de har kjennskap til,

⁸⁾ EFT nr. L 351 av 29.12.1998, s. 1.

- c) skal det på anmodning fra kompetente myndigheter i medlemsstatene bistå dem for å sikre best mulig samordning av etterforskning og rettsforfølging,
 - d) skal det yte bistand for å styrke samarbeidet mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene,
 - e) skal det samarbeide og rådføre seg med det europeiske rettslige nettet, herunder bruke dets dokumentasjonsbase og bidra til å styrke denne,
 - f) skal det i tilfellene omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 og med kollegiets samtykke bistå i etterforskning og rettsforfølging som berører kompetente myndigheter i bare én medlemsstat,
 - g) kan det i samsvar med sine mål og innenfor rammen av artikkel 4 nr. 1, med sikte på å styrke samarbeidet og samordningen mellom de kompetente myndigheter i medlemsstatene, oversende anmodninger om gjensidig rettslig bistand der disse:
 - i. er framsatt av kompetent myndighet i en medlemsstat,
 - ii. gjelder etterforskning eller rettsforfølging som gjennomføres av nevnte myndighet i en bestemt sak, og
 - iii. krever at Eurojust involveres for å sikre samordnet innsats.
- hver etterforskning og rettsforfølging som de har kjennskap til, og som har konsekvenser på unionsplan eller som kan berøre andre medlemsstater enn dem som er direkte berørt,
- c) skal det på anmodning fra kompetente myndigheter i medlemsstatene bistå dem for å sikre best mulig samordning av etterforskning og rettsforfølging,
 - d) skal det yte bistand for å styrke samarbeidet mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene, særlig på grunnlag av Europol's analyse,
 - e) skal det samarbeide og rådføre seg med det europeiske rettslige nettet, herunder bruke dets dokumentasjonsbase og bidra til å styrke denne,
 - f) kan det bistå Europol, særlig ved å avgi uttalelser på grunnlag av analyser Europol har utført,
 - g) kan det yte logistikkstøtte i tilfellene omhandlet i bokstav a), c) og d). Slik logistikkstøtte kan særlig omfatte bistand til oversettelse, tolking og organisering av samordningsmøter.

Artikkel 7

Oppgaver som Eurojust utfører som et kollegium

Når Eurojust handler som et kollegium,

- a) kan det i forbindelse med de formene for kriminalitet og lovbrudd som er omhandlet i artikkel 4 nr. 1 rette en begrunnet anmodning til kompetente myndigheter i de berørte medlemsstatene om å:
 - i. innlede etterforskning eller rettsforfølging av konkrete forhold,
 - ii. godta at en av dem kan være i en bedre stilling til å innlede etterforskning eller rettsforfølging av konkrete forhold,
 - iii. forestå samordningen mellom kompetente myndigheter i de berørte medlemsstater,
 - iv. opprette en felles etterforskningsgruppe i tråd med relevante samarbeidsordninger,
 - v. framlegge alle opplysninger som er nødvendige for at det skal kunne utføre sine oppgaver,
- b) skal det sikre at kompetente myndigheter i medlemsstatene underretter hverandre om en-

Artikkel 8

Begrunnelse

Dersom kompetente myndigheter i den berørte medlemsstat beslutter ikke å etterkomme en anmodning som omhandlet i artikkel 7 bokstav a), skal de underrette Eurojust om sin beslutning og begrunnelsen for den, med mindre de i tilfellene omhandlet i artikkel 7 bokstav a) i), ii) og v) ikke kan avgi en begrunnelse ettersom dette ville kunne skade vesentlige nasjonale sikkerhetsinteresser, eller

- ii. sette pågående etterforskning eller en persons sikkerhet i fare.

Artikkel 9

Nasjonale medlemmer

1. Nasjonale medlemmer skal være underlagt sin medlemsstats nasjonale lovgivning hva angår deres rettslige stilling. Varigheten av et nasjonalt medlems funksjonstid skal fastsettes av hjemstaten. Den skal være slik at Eurojust kan fungere tilfredsstillende.
2. All utveksling av opplysninger mellom Eurojust og medlemsstatene, herunder anmodninger framsatt innenfor rammen av artikkel 6 bokstav a), skal skje gjennom det nasjonale medlemmet.
3. Hver medlemsstat skal fastsette arten og omfanget av sitt nasjonale medlems rettslige kompetanse på eget territorium. I samsvar med sine internasjonale forpliktelser skal den også fast-

sette at et nasjonalt medlem kan handle i forhold til utenlandske rettsmyndigheter. Når medlemsstaten utnevner sitt nasjonale medlem og til enhver annen tid der dette er påkrevd, skal medlemsstaten underrette Eurojust og Rådets generalsekretariat om sin beslutning slik at sistnevnte kan underrette de andre medlemsstatene. Disse skal forplikte seg til å godta og anerkjenne disse rettigheter såfremt de er i samsvar med internasjonale forpliktelser.

4. For at Eurojust skal kunne nå sine mål, skal det nasjonale medlemmet ha tilgang til opplysningene i det nasjonale strafferegisteret og i ethvert annet register i medlemsstaten i samme omfang som nasjonal lovgivning innrømmer en representant for påtalemyndigheten, en dommer eller en polititjenestemann med tilsvarende myndighet.
5. Et nasjonalt medlem kan henvende seg direkte til medlemsstatens kompetente myndigheter.
6. I utførelsen av sine oppgaver skal et nasjonalt medlem, der dette er hensiktsmessig, gjøre det kjent hvorvidt han handler i henhold til den rettslige kompetanse han er innrømmet i henhold til nr. 3.

Artikkel 10

Kollegiet

1. Kollegiet skal bestå av samtlige nasjonale medlemmer. Hvert nasjonale medlem skal ha én stemme.
2. Når det gjelder bestemmelsene om behandling av personopplysninger, skal Rådet etter samråd med det felles tilsynsorganet omhandlet i artikkel 23 godkjenne Eurojusts forretningsorden etter forslag fra kollegiet, som på forhånd enstemmig har vedtatt den. Forretningsordenens bestemmelser om behandling av personopplysninger kan godkjennes særskilt av Rådet.
3. Når kollegiet handler i henhold til artikkel 7 bokstav a), skal det treffe sine beslutninger med to tredels flertall. Andre beslutninger i kollegiet skal treffes i henhold til forretningsordenen.

Artikkel 11

Kommisjonens rolle

1. Kommisjonen skal i henhold til traktatens artikkel 36 nr. 2 delta fullt ut i Eurojusts arbeid. Den skal delta i arbeidet på de områder som hører inn under dens kompetanse.
2. Når det gjelder Eurojusts arbeid i forbindelse med samordning av etterforskning og rettsfor-

følgning, kan Kommisjonen anmodes om å bistå med ekspertise.

3. Eurojust kan avtale praktiske ordninger med Kommisjonen for å styrke samarbeidet dem imellom.

Artikkel 12

Nasjonale kontaktpersoner

1. Hver medlemsstat kan utplassere eller utpeke en eller flere nasjonale kontaktpersoner. Slik utplassering eller utpeking skal prioriteres høyt når det gjelder terrorisme. Forholdet mellom den nasjonale kontaktpersonen og kompetente myndigheter i medlemsstatene skal reguleres ved nasjonal lovgivning. De nasjonale kontaktpersonene skal ha sitt arbeidssted i den medlemsstaten som har utpekt dem.
2. Når en medlemsstat utpeker en nasjonal kontaktperson, kan denne være kontaktpunkt for det europeiske rettslige nett.
3. Forholdet mellom det nasjonale medlemmet og den nasjonale kontaktpersonen skal ikke utelukke direkte kontakt mellom det nasjonale medlemmet og vedkommendes kompetente myndigheter.

Artikkel 13

Utteksling av informasjon med medlemsstatene og mellom nasjonale medlemmer

1. Medlemsstatenes kompetente myndigheter kan utveksle all slik informasjon med Eurojust som er nødvendig for at Eurojust skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 5.
2. I samsvar med artikkel 9 skal Eurojusts nasjonale medlemmer ha fullmakt til, uten forutgående tillatelse, å utveksle seg imellom eller med sin medlemsstats kompetente myndigheter all informasjon som er nødvendig for at Eurojust skal kunne utføre sin oppgaver.

Artikkel 14

Behandling av personopplysninger

1. I den utstrekning det er nødvendig for at Eurojust skal kunne nå sine mål, kan det, innenfor rammen av sin kompetanse og med sikte på å utføre sine oppgaver, behandle personopplysninger ved hjelp av elektroniske metoder eller i strukturerte manuelle registre.
2. Eurojust skal treffe nødvendige tiltak for å sikre et personvern nivå som minst tilsvarer det som

følger av anvendelsen av prinsippene i Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 med endringer, som måtte gjelde i medlemsstatene.

3. Personopplysninger som behandles av Eurojust, skal være tilstrekkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til behandlingens formål, og skal, når det gjelder informasjon fra kompetente myndigheter i medlemsstatene eller andre partnere i henhold til artikkel 13 og 26, være nøyaktige og à jour. Eurojusts behandling av personopplysninger skal være korrekt og i henhold til loven.
4. I samsvar med denne beslutning skal Eurojust opprette en indeks over opplysninger som gjelder etterforskning, og kan opprette midlertidige arbeidsregistre som også inneholder personopplysninger.

Artikkel 15

Restriksjoner på behandling av personopplysninger

1. I behandlingen i henhold til artikkel 14 nr. 1 kan Eurojust bare behandle følgende personopplysninger som gjelder personer som i henhold til nasjonal lovgivning i de berørte medlemsstatene er gjenstand for etterforskning eller straffeforfølgning som gjelder én eller flere av de formene for kriminalitet eller lovbrudd som er omhandlet i artikkel 4:
 - a) etternavn, navn som ugift, fornavn samt eventuelle alias eller andre navn som brukes,
 - b) fødselsdato og fødested,
 - c) nasjonalitet,
 - d) kjønn,
 - e) vedkommendes bosted, yrke og oppholdssted,
 - f) personnummer, førerkort, identifikasjonsdokumenter og passopplysninger,
 - g) informasjon om juridiske personer dersom disse omfatter informasjon om identifiserte eller identifiserbare fysiske personer som er gjenstand for etterforskning eller rettsforfølgning,
 - h) bankkonti og konti i andre finansinstitusjoner,
 - i) beskrivelse av de påståtte lovbrudd og deres art, gjerningsdato, lovbruddsgruppe samt opplysninger om hvor langt etterforskningen er kommet,
 - j) de faktiske forhold som gir grunn til å anta at saken har internasjonalt omfang,
 - k) opplysninger om angivelig tilhørighet til en kriminell organisasjon.

2. I behandlingen i henhold til artikkel 14 nr. 1 kan Eurojust bare behandle følgende personopplysninger som gjelder personer som i henhold til nasjonal lovgivning i de berørte medlemsstater har status som vitner eller fornærmede i en etterforskning eller straffeforfølgning som gjelder én eller flere av de formene for kriminalitet eller lovbrudd som er omhandlet i artikkel 4:

- a) etternavn, navn som ugift, fornavn samt eventuelle alias eller andre navn som brukes,
- b) fødselsdato og fødested,
- c) nasjonalitet,
- d) kjønn,
- e) vedkommendes bosted, yrke og oppholdssted,
- f) beskrivelse av lovbruddene de er involvert i, samt lovbruddenes art, gjerningsdato, lovbruddsgruppe samt opplysninger om hvor langt etterforskningen er kommet.

3. I særlige tilfeller kan Eurojust imidlertid også i et begrenset tidsrom behandle andre personopplysninger som gjelder omstendigheter omkring et lovbrudd, dersom de er av umiddelbar betydning for og er omfattet av pågående etterforskning som Eurojust bidrar til å samordne, forutsatt at behandlingen av slike særskilte opplysninger skjer i samsvar med artikkel 14 og 21.

Personvernombudet omhandlet i artikkel 17 skal underrettes umiddelbart dersom dette nr. kommer til anvendelse.

Dersom slike andre opplysninger gjelder vitner eller fornærmede i henhold til nr. 2, skal beslutningen om å behandle opplysningene treffes i fellesskap av minst to nasjonale medlemmer.

4. Behandling av personopplysninger som avdekker rase eller etnisk opprinnelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, medlemskap i fagforening eller opplysninger om helse eller seksualliv, enten behandlingen er elektronisk eller foregår på annen måte, er bare tillatt dersom slike opplysninger er nødvendige for de berørte nasjonale etterforskningene og for samordningen innad i Eurojust.

Personvernombudet skal underrettes umiddelbart dersom dette nr. kommer til anvendelse.

Slike opplysninger tillates ikke behandlet i indeksen omhandlet i artikkel 16 nr. 1.

Dersom slike andre opplysninger gjelder vitner eller fornærmede i henhold til nr. 2, skal beslutningen om å behandle opplysningene treffes av kollegiet.

Artikkel 16

Indeks og midlertidige arbeidsregistre

1. For å nå sine mål skal Eurojust føre et elektronisk register som består av en indeks over opplysninger knyttet til etterforskning, hvor både opplysninger som ikke er personopplysninger og personopplysninger omhandlet i artikkel 15 nr. 1 bokstav a) til i) og k) og nr. 2 kan lagres. Indeksens formål skal være å:
 - a) støtte gjennomføringen og samordningen av etterforskning og rettsforfølgning som Eurojust bidrar til, særlig ved å sammenholde opplysninger,
 - b) lette tilgangen til informasjon om pågående etterforskning og rettsforfølgning,
 - c) legge til rette for kontroll med at personopplysningene behandles i henhold til loven og i samsvar med denne beslutning.
2. Indeksen skal inneholder referanser til midlertidige arbeidsregistre som behandles innenfor rammen av Eurojust.
3. I utførelsen av sine plikter i henhold til artikkel 6 og 7 kan de nasjonale medlemmene av Eurojust behandle opplysninger som gjelder konkrete saker de arbeider med, i midlertidige arbeidsregistre. Personvernombudet, og dersom kollegiet treffer beslutning om det, de andre nasjonale medlemmene samt bemyndigede tjenestemenn skal gis tilgang til arbeidsregistrene. Hvert nytt arbeidsregister som inneholder personopplysninger, skal meldes til personvernombudet.

Artikkel 17

Personvernombud

1. Eurojust skal utpeke et personvernombud blant medlemmene av sitt personale. I denne egenskap skal vedkommende rapportere direkte til kollegiet. I utførelsen av sine plikter omhandlet i denne artikkel skal vedkommende ikke ta imot instruks fra noen.
2. Personvernombudet skal særlig ha følgende oppgaver:
 - a) på uavhengig vis sikre at personopplysninger behandles i henhold til loven og i samsvar med bestemmelsene i denne beslutning,
 - b) kontrollere at det i samsvar med bestemmelser som skal fastsettes i forretningsordnen, føres et skriftlig register over oversending og mottak, særlig i henhold til artikkel 19 nr. 3, av personopplysninger i henhold til sikkerhetsbestemmelsene fastsatt i artikkel 22,

- c) sikre at berørte personer på anmodning underrettes om sine rettigheter i henhold til denne beslutning.
3. I utførelsen av sine oppgaver skal ombudet ha tilgang til alle opplysninger som behandles av Eurojust, og til alle Eurojusts lokaler.
 4. Dersom ombudet påviser at behandlingen ikke har vært i samsvar med denne beslutning, skal han:
 - a) underrette kollegiet, som skal bekrefte mottak av informasjonen,
 - b) bringe saken inn for det felles tilsynsorganet dersom kollegiet innen rimelig frist ikke har truffet tiltak for å bringe overtredelsen til opphør.

Artikkel 18

Lovlig tilgang til personopplysninger

Med sikte på oppnåelsen av Eurojusts mål skal bare nasjonale medlemmer og deres assistenter omhandlet i artikkel 2 nr. 2 samt bemyndigede medlemmer av Eurojusts personale ha tilgang til personopplysninger som behandles av Eurojust.

Artikkel 19

Rett til innsyn i personopplysninger

1. Enhver skal ha rett til innsyn i personopplysninger som gjelder ham selv, og som Eurojust behandler på vilkår som fastsatt i denne artikkel.
2. Enhver som ønsker å utøve sin rett til innsyn i de opplysninger Eurojust har lagret om ham, eller til å kontrollere dem i henhold til artikkel 20, kan kostnadsfritt framsette søknad om det til den myndighet som er utpekt for dette formål i en medlemsstat etter eget valg, og vedkommende myndighet skal uten opphold oversende søknaden til Eurojust.
3. Den rett enhver har til innsyn i personopplysninger som gjelder ham selv, eller til å kontrollere dem, skal utøves i samsvar med nasjonal lovgivning i den medlemsstaten hvor vedkommende har framsatt sin søknad. Dersom Eurojust kan bringe på det rene hvilken myndighet i medlemsstaten som har oversendt de aktuelle opplysningene, kan vedkommende myndighet kreve at innsynsretten skal utøves i samsvar med medlemsstatens lovgivning.
4. Innsyn i personopplysninger skal avslås dersom:
 - a) slikt innsyn kan sette en av Eurojusts aktiviteter i fare,
 - b) slikt innsyn kan føre til at nasjonal etterforskning som Eurojust bidrar til, settes i fare,

- c) slikt innsyn kan true tredjemanns rettigheter og friheter.
5. Beslutningen om å innrømme innsynsrett skal ta behørig hensyn til søkerens status i forhold til opplysningene lagret i Eurojust.
 6. De nasjonale medlemmene som berøres av søknaden, skal behandle den og treffe beslutning på Eurojusts vegne. Søknaden skal ferdigbehandles innen tre måneder etter mottak. Dersom medlemmene ikke blir enige seg imellom, skal de bringe saken inn for kollegiet, som skal treffe sin beslutning med hensyn til søknaden med to tredels flertall.
 7. Dersom innsyn avslås eller Eurojust ikke har behandlet noen personopplysninger som gjelder søkeren, skal Eurojust underrette søkeren om at det har utført kontroller, uten å opplyse om hvorvidt vedkommende er kjent eller ikke.
 8. Dersom søkeren ikke er tilfreds med svaret på søknaden, kan han klage beslutningen inn for det felles tilsynsorganet. Det felles tilsynsorganet skal kontrollere om beslutningen truffet av Eurojust er i samsvar med denne beslutning.
 9. Eurojust skal rådføre seg med medlemsstatenes myndigheter med ansvar for håndheving av loven, før beslutning treffes. Vedkommende myndigheter skal deretter underrettes om beslutningens innhold gjennom de berørte nasjonale medlemmer.

Artikkel 20

Retting og sletting av personopplysninger

1. I samsvar med artikkel 19 nr. 3 skal enhver ha rett til å anmode Eurojust om å rette, sperre eller slette opplysninger som gjelder ham, dersom de er uriktige eller ufullstendige eller registreringen eller lagringen av dem er i strid med denne beslutning.
2. Eurojust skal underrette søkeren dersom opplysninger som gjelder ham rettes, sperres eller slettes. Dersom søkeren ikke er tilfreds med svaret fra Eurojust, kan han bringe saken inn for det felles tilsynsorganet innen tretti dager etter mottak av Eurojusts beslutning.
3. På anmodning fra en medlemsstats kompetente myndigheter, nasjonale medlem eller nasjonale kontaktperson dersom slik er utpekt, og på deres ansvar, skal Eurojust i samsvar med sin forretningsorden rette eller slette personopplysninger som behandles av Eurojust, og som er oversendt eller registrert av vedkommende medlemsstat eller dens nasjonale medlem eller kontaktperson. Medlemsstatenes kompetente myndigheter og Eurojust, herunder det nasjonale medlemmet eller den nasjonale kontaktpersonen dersom slik er utpekt, skal i denne sammenheng forsikre seg om at prinsippene fastsatt i artikkel 14 nr. 2 og 3 og artikkel 15 nr. 4 overholdes.
4. Dersom det framkommer at personopplysninger behandlet av Eurojust er uriktige eller ufullstendige eller er registrert eller lagret i strid med bestemmelsene i denne beslutning, skal Eurojust sperre, rette eller slette slike opplysninger.
5. I tilfellene omhandlet i nr. 3 og 4 skal alle som har levert og mottatt slike opplysninger, umiddelbart underrettes. I samsvar med de regler som kommer til anvendelse på dem, skal mottakere så rette, sperre eller slette vedkommende opplysninger i sine systemer.

Artikkel 21

Tidsfrister for lagring av personopplysninger

1. Personopplysninger som behandles av Eurojust, skal lagres av Eurojust bare for så lenge som det er nødvendig for å nå dets mål.
2. Personopplysninger omhandlet i artikkel 14 nr. 1 som er blitt behandlet av Eurojust, kan ikke lagres lenger enn til:
 - a) den dato da foreldelsesfristen for offentlig påtale er utløpt i alle medlemsstater som er berørt av etterforskningen og rettsforfølgningen,
 - b) den dato da rettsavgjørelsen ble endelig i den siste medlemsstaten som var berørt av etterforskningen eller rettsforfølgningen samordnet av Eurojust,
 - c) den dato da Eurojust og de berørte medlemsstater fastslo eller etter felles overenskomst bestemte at det ikke lenger var nødvendig at Eurojust skulle samordne etterforskningen og rettsforfølgningen.
3.
 - a) Overholdelse av lagringsfristene omhandlet i nr. 2 skal kontrolleres kontinuerlig ved hensiktsmessig elektronisk behandling. Uansett skal behovet for å lagre opplysningene kontrolleres hvert tredje år etter at de ble registrert.
 - b) Når en av lagringsfristene omhandlet i nr. 2 har utløpt, skal Eurojust kontrollere om det er nødvendig å lagre opplysningene lenger for at det skal være i stand til å nå sine mål, og kan som et unntak beslutte å lagre opplysningene fram til neste kontroll.
 - c) Dersom opplysningene er blitt lagret som et

- unntak i henhold til bokstav b), skal det hvert tredje år kontrolleres om det er nødvendig å lagre vedkommende opplysninger.
4. Dersom en sak inneholder ikke-elektroniske og ustrukturerte opplysninger og fristen for lagring av den siste elektroniske opplysningen i saken er overskredet, skal alle dokumenter i saken sendes tilbake til den myndigheten som leverte dem, og eventuelle kopier tilintetgjøres.
 5. Dersom Eurojust har samordnet en etterforskning eller rettsforfølgning, skal de berørte nasjonale medlemmer underrette Eurojust og de andre berørte medlemsstater om enhver endelig rettsavgjørelse i sakens anledning, særlig med sikte på anvendelsen av nr. 2 bokstav b).

Artikkel 22

Datasikkerhet

1. Når det gjelder behandlingen av personopplysninger innenfor rammen av denne beslutning, skal Eurojust og hver enkelt medlemsstat, i den utstrekning de er berørt av opplysninger oversendt av Eurojust, beskytte nevnte opplysninger mot utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, utilsiktet tap og ulovlig videreformidling, endring og tilgang samt mot enhver annen form for ulovlig behandling.
2. Forretningsordenen skal inneholde de tekniske tiltak og organisatoriske ordninger som er nødvendige for å gjennomføre denne beslutning med hensyn til datasikkerhet, særlig tiltak for å
 - a) forby enhver ikke-autorisert person tilgang til utstyr som brukes til behandling av personopplysninger,
 - b) forhindre at datamedier kan leses, kopieres, endres eller fjernes av ikke-autoriserte personer,
 - c) forhindre ikke-autorisert registrering av opplysninger og ikke-autorisert innsyn i, endring av og sletting av personopplysninger,
 - d) forhindre at systemer for elektronisk databehandling kan brukes av ikke//autoriserte personer ved hjelp av dataoverføringsutstyr,
 - e) sikre at personer med autorisasjon til å bruke et elektronisk system for databehandling bare får tilgang til de opplysninger deres autorisasjon gjelder,
 - f) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger er overført til i tilfelle dataoverføring,
 - g) sikre at det i etterhånd er mulig å kontrollere og fastslå hvilke personopplysninger som er registrert i de elektroniske systemene for

databehandling, samt når og av hvem de ble registrert,

- h) forhindre ikke-autorisert lesing, kopiering, endring og sletting av personopplysninger under overføring eller transport av datamedier.

Artikkel 23

Felles tilsynsorgan

1. Det skal opprettes et felles, uavhengig tilsynsorgan som kollektivt skal føre tilsyn med Eurojusts virksomhet omhandlet i artikkel 14 til 22 for å sikre at behandlingen av personopplysninger skjer i samsvar med denne beslutning. For å utføre sine oppgaver skal det felles tilsynsorganet ha full tilgang til alle registre hvor slike personopplysninger blir behandlet. Eurojust skal gi det felles tilsynsorganet all informasjon fra slike registre som organet anmoder om, og på alle andre måter bistå det i utførelsen av dets oppgaver.

Det felles tilsynsorganet skal tre sammen minst én gang hvert halvår. Det skal dessuten tre sammen innen tre måneder etter inngivelse av klage og kan tre sammen etter innkalling fra sin leder når minst to medlemsstater har framsett anmodning om det.

Med sikte på opprettelsen av det felles tilsynsorganet skal hver medlemsstat i samsvar med sin rettsorden utpeke en dommer som ikke er medlem av Eurojust, eller dersom en medlemsstats forfatning eller nasjonale system krever det, en person som innehar et embete som gir ham tilstrekkelig uavhengighet, for oppføring på listen over dommere som kan ta sete som medlem eller som ad hoc-dommer i det felles tilsynsorganet. Utpekingen skal gjelde for minst 18 måneder. Utpekingen kan tilbakekalles i henhold til prinsippene for tilbakekalling nedfelt i nasjonal lovgivning i hjemstaten. Utpeking og tilbakekalling skal meldes til Rådets generalsekretariat og Eurojust.

2. Det felles tilsynsorganet skal bestå av tre faste medlemmer og av ad hoc-dommere i henhold til bestemmelsene i nr. 4.
3. En dommer utpekt av en medlemsstat skal bli fast medlem ett år før hans hjemstat overtar formannskapet i Rådet, og skal være fast medlem i atten måneder.
- Dommeren utpekt av den medlemsstaten som innehar formannskapet i Rådet, skal lede det felles tilsynsorganet.
4. I tillegg skal en eller flere ad hoc-dommere delta, men bare i behandlingen av klager som gjel-

der personopplysninger fra den medlemsstaten som har utpekt dem.

5. Selv om de faste medlemmenes funksjonstid i henhold til nr. 3 er ute, skal det felles tilsynsorganet ha samme sammensetning så lenge behandlingen av en klage pågår.
6. Hvert medlem og hver ad hoc-dommer skal ha stemmerett. Ved stemmelikhet skal lederens stemme være avgjørende.
7. Det felles tilsynsorganet skal behandle klager framlagt for det i samsvar med artikkel 19 nr. 8 og artikkel 20 nr. 2 og gjennomføre kontroller i samsvar med denne artikkels nr. 1 første ledd. Dersom det felles tilsynsorganet kommer til at Eurojust har truffet en beslutning eller har behandlet opplysninger i strid med denne beslutning, skal saken sendes tilbake til Eurojust, som skal overholde det felles tilsynsorganets beslutning.
8. Det felles tilsynsorganets beslutninger skal være endelige og bindende for Eurojust.
9. Personer utpekt av medlemsstatene i henhold til nr. 1 tredje ledd skal under ledelse av det felles tilsynsorganets leder vedta en forretningsorden og framgangsmåter som med henblikk på behandlingen av klager fastsetter objektive kriterier for utpeking av organets medlemmer.
10. Sekretariatskostnadene skal dekkes over Eurojusts budsjett. Det felles tilsynsorganets sekretariat skal i utførelsen av sine oppgaver være uavhengig av Eurojusts sekretariat.

Artikkel 24

Ansvar for ikke-autorisert eller ukorrekt behandling av opplysninger

1. Eurojust skal i samsvar med nasjonal lovgivning i den medlemsstaten hvor det har sitt sete, være ansvarlig for enhver skade en person påføres som følge av ikke-autorisert eller ukorrekt behandling av opplysninger det har stått for.
2. Klager på Eurojust innenfor rammen av ansvaret omhandlet i nr. 1 skal bringes inn for domstolene i den medlemsstat hvor det har sitt sete.
3. Hver medlemsstat skal være ansvarlig i samsvar med nasjonal lovgivning for enhver skade en person påføres som følge av ikke-autorisert eller ukorrekt behandling den har stått for av opplysninger som er formidlet til Eurojust.

Artikkel 25

Taushetsplikt

1. De nasjonale medlemmene og deres assistenter omhandlet i artikkel 2 nr. 2, Eurojusts personale

og eventuelle nasjonale kontaktpersoner samt personvernombudet skal være bundet av taushetsplikt, uten at artikkel 9 nr. 1 berøres.

2. Taushetsplikten skal gjelde for alle personer og organer som skal samarbeide med Eurojust.
3. Personene omhandlet i nr. 1 og 2 skal være underlagt taushetsplikt også etter at deres tjeneste, ansettelsesforhold eller virksomhet er avsluttet.
4. Med forbehold for artikkel 9 nr. 1 skal all informasjon som Eurojust mottar, være underlagt taushetsplikt.

Artikkel 26

Forbindelser med partnere

1. Eurojust skal opprette og ha et nært samarbeid med Europol i den utstrekning dette er nødvendig for at Eurojust skal kunne utføre sine oppgaver og nå sine mål, samtidig som det skal tas hensyn til at dobbeltarbeid skal unngås. De grunnleggende elementene i samarbeidet skal fastsettes ved en avtale som skal godkjennes av Rådet, etter samråd med det felles tilsynsorganet når det gjelder personvernbestemmelsene.
2. Eurojust skal opprettholde nære forbindelser med det europeiske rettslige nettet, som skal være basert på samråd og komplementaritet, særlig mellom det nasjonale medlemmet, kontaktpunktene i samme medlemsstat og den nasjonale kontaktpersonen, om slik finnes. For å sikre effektivt samarbeid skal følgende tiltak iverksettes:
 - a) Eurojust skal ha tilgang til sentralisert informasjon fra det europeiske rettslige nettet i samsvar med artikkel 8 i felles handling 98/428/JIS og til det telekommunikasjonsnettet som er opprettet i henhold til artikkel 10 i nevnte felles handling,
 - b) som et unntak fra artikkel 9 nr. 3 i felles handling 98/428/JIS skal sekretariatet til det europeiske rettslige nettet lokaliseres til Eurojusts sekretariat. Det skal utgjøre en atskilt enhet som utøver sine funksjoner selvstendig. Det skal kunne anvende de av Eurojusts ressurser som er nødvendige for at det europeiske rettslige nettet skal kunne utføre sine oppgaver. I den utstrekning dette ikke er uforenlig med det europeiske rettslige nettets sekretariats selvstendige funksjon, skal reglene som kommer til anvendelse på medlemmene av Eurojusts personale også komme til anvendelse på medlemmene av det europeiske rettslige nettets sekretariat,

- c) Eurojusts nasjonale medlemmer kan på invitasjon fra det europeiske rettslige nettet delta på dettes møter. Det europeiske rettslige nettets kontaktpunkter kan fra sak til sak inviteres til møtene i Eurojust.
3. Eurojust skal opprette og ha et nært samarbeid med OLAF. For dette formål kan OLAF bidra til Eurojusts arbeid for å samordne etterforskning og rettsforfølging med sikte på å beskytte Fellesskapets økonomiske interesser, enten på initiativ fra Eurojust eller på anmodning fra OLAF, forutsatt at kompetente nasjonale myndigheter ikke motsetter seg slik deltakelse.
4. Med sikte på mottak og oversending av informasjon mellom Eurojust og OLAF og med forbehold for artikkel 9 skal medlemsstatene sikre at de nasjonale medlemmene av Eurojust betraktes som medlemsstatenes kompetente myndigheter, dog bare i det omfang som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)⁹⁾. Utveksling av informasjon mellom OLAF og de nasjonale medlemmene skal ikke berøre den informasjon som i henhold til nevnte forordninger skal leveres til andre kompetente myndigheter.
5. Med sikte på å nå sine mål kan Eurojust opprette kontakter og utveksle erfaringer av ikke-operativ art med andre organer, særlig internasjonale organisasjoner.
6. Eurojust kan fra sak til sak samarbeide med dommere som er sambandsmenn fra medlemsstatene, i henhold til Rådets felles handling 96/277/JIS av 22. april 1996 om en ordning for utveksling av dommere som er sambandsmenn for å styrke det rettslige samarbeidet mellom medlemsstatene i Den europeiske union¹⁰⁾.
2. Før Eurojust utveksler noen informasjon med enhetene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og c), skal det nasjonale medlemmet fra den medlemsstaten som har oversendt informasjonen, gi sitt samtykke til at vedkommende informasjon oversendes. Om nødvendig skal det nasjonale medlemmet rådføre seg med kompetente myndigheter i medlemsstatene.
3. Eurojust kan inngå samarbeidsavtaler, som skal godkjennes av Rådet, med tredjestater og enhetene omhandlet i nr. 1. Slike avtaler kan særlig inneholde bestemmelser om ordninger for utsending av tjenestemenn eller dommere som er sambandsmenn ved Eurojust. De kan også inneholde bestemmelser om utveksling av personopplysninger. I så tilfelle skal Eurojust rådføre seg med det felles tilsynsorganet.
- For å løse hastesaker kan Eurojust også samarbeide med enhetene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og c) uten å inngå avtale med dem, dog forutsatt at slikt samarbeid ikke omfatter oversending av personopplysninger fra Eurojust til disse enhetene.
4. Med forbehold for nr. 3 kan Eurojust oversende personopplysninger til enhetene omhandlet i nr. 1 bokstav b) eller til myndighetene omhandlet i nr. 1 bokstav c) i tredjestater hvor Europarådets konvensjon av 28. januar 1981 ikke kommer til anvendelse, bare dersom tilstrekkelig personvern er sikret.
5. Dersom en tredjestat eller enhetene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og c) ikke sikrer overholdelse av vilkårene omhandlet i nr. 4, eller det foreligger sterke grunner til å anta at slik overholdelse ikke er sikret, skal Eurojust umiddelbart underrette det felles tilsynsorganet og berørte medlemsstater. Det felles tilsynsorganet kan avbryte videre utveksling av personopplysninger med de berørte enheter til det har forsikret seg om at det er truffet tiltak for å rette opp forholdet.
6. Selv om vilkårene omhandlet i nr. 3 og 4 ikke er til stede, kan et nasjonalt medlem, i denne egenskap, unntaksvis og utelukkende med sikte på hastetiltak for å avverge en overhengende, alvorlig fare for en person eller for den offentlige sikkerhet, likevel foreta utveksling av informasjon som omfatter personopplysninger. Det nasjonale medlemmet skal ha ansvar for å vurdere lovligheten av slik overføring. Det nasjonale medlemmet skal føre register over opplysninger som overføres og begrunnelsen for overføringen. Overføring av opplysninger skal bare tiltales dersom mottakeren avgir forsikring om at opplysningene vil bli brukt bare til det formål de ble overført for.

Artikkel 27

Informasjonsutveksling med partnere

1. I henhold til denne beslutning kan Eurojust utveksle enhver informasjon som er nødvendig for at det skal kunne utføre sine oppgaver, med:
- a) kompetente organer i henhold til bestemmelser vedtatt innenfor rammen av traktatene,
 - b) internasjonale organisasjoner og organer,
 - c) tredjestaters myndigheter som er kompetente med hensyn til etterforskning og rettsforfølging.

⁹⁾ EFT nr. L 136 av 31.5.1999, s. 8.

¹⁰⁾ EFT nr. L 105 av 27.4.1996, s. 1.

Artikkel 28**Organisering og virkemåte**

1. Kollegiet skal ha ansvar for Eurojusts organisering og virkemåte.
2. Kollegiet skal velge en leder blant de nasjonale medlemmene og kan, dersom det mener det er nødvendig, velge inntil to nestledere. Utfallet av avstemningen skal forelegges Rådet for godkjenning.
3. Lederen skal utøve sitt verv på vegne av kollegiet og under dets ansvar, lede dets arbeid og føre tilsyn med den daglige ledelse, som skal ivaretas av administrerende direktør. Forretningsordenen skal fastsette i hvilke tilfeller lederens beslutninger eller tiltak må godkjennes på forhånd eller rapporteres til kollegiet.
4. Lederens funksjonstid skal være tre år. Han kan gjenvelges én gang. Eventuelle nestleders funksjonstid skal fastsettes i forretningsordenen.
5. Eurojust skal bistås av et sekretariat ledet av en administrerende direktør.
6. Eurojust skal overfor sitt personale utøve de fullmakter som tilligger ansettelsesmyndigheten. Kollegiet skal i samsvar med forretningsordenen vedta hensiktsmessige regler for gjennomføring av dette nr.

Artikkel 29**Administrerende direktør**

1. Eurojusts administrerende direktør skal utpekes av et enstemmig kollegium. Kollegiet skal nedsette en utvalgelseskomité som etter en søknadsinnbydelse skal sette opp en liste over søkere, og blant disse skal kollegiet velge administrerende direktør.
2. Administrerende direktørs funksjonstid skal være fem år. Funksjonstiden kan fornyes.
3. Administrerende direktør skal være underlagt de regler og forordninger som gjelder for tjenestemenn og andre ansatte i De europeiske fellesskap.
4. Administrerende direktør skal arbeide under tilsyn av kollegiet og dets leder, som skal handle i samsvar med artikkel 28 nr. 3. Han kan avsettes av kollegiet med to tredels flertall.
5. Administrerende direktør skal under lederens overordnede ansvar ivareta Eurojusts daglige ledelse og personalforvaltning.

Artikkel 30**Personale**

1. Eurojusts personale skal være underlagt de regler og forordninger som gjelder for tjenestemenn og andre ansatte i De europeiske fellesskap, særlig når det gjelder rekruttering og ansettelsesforhold.
2. Eurojusts personale skal bestå av personer rekruttert i henhold til reglene og forordningene omhandlet i nr. 1 på grunnlag av kriteriene omhandlet i artikkel 27 i vedtektene for De europeiske fellesskaps tjenestemenn fastsatt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹¹⁾, herunder deres geografiske fordeling. Personalet skal bestå av fast ansatte, midlertidig ansatte og lokalt ansatte. På anmodning fra administrerende direktør og etter avtale med lederen på vegne av kollegiet kan Fellesskapets organer sende ut tjenestemenn for å tjenestegjøre som midlertidig ansatte ved Eurojust. Medlemsstatene kan sende ut nasjonale eksperter til Eurojust. I sistnevnte tilfelle skal kollegiet vedta nødvendige gjennomføringsregler.
3. Under kollegiets ansvar skal personalet i utførelsen av sine oppgaver ta hensyn til Eurojusts mål og mandat, uten å søke eller ta imot instruksjoner fra noen regjering, myndighet, organisasjon eller person utenfor Eurojust.

Artikkel 31**Bistand til tolking og oversettelse**

1. Eurojusts arbeid skal være underlagt Unionens offisielle språkordning.
2. Årsrapporten til Rådet omhandlet i artikkel 32 nr. 1 annet ledd skal utarbeides på de offisielle språk som gjelder for Unionens institusjoner.

Artikkel 32**Informasjon til Europaparlamentet og Rådet**

1. Lederen skal på kollegiets vegne årlig avgi skriftlig rapport til Rådet om Eurojusts virksomhet og forvaltning, herunder budsjettstyring. Med sikte på dette skal kollegiet utarbeide en årsrapport om Eurojusts virksomhet og om kriminalpolitiske problemer i Unionen som Eurojusts virksomhet har brakt for dagen. I sin rapport skal Eurojust også framsette forslag til styrking av det strafferettslige samarbeidet.

¹¹⁾ EFT nr. L 56 av 4.3.1968. Forordningen sist endret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2581/2001 (EFT nr. L 345 av 29.12.2001, s. 1).

Om samtykke til inngåing av ein samarbeidsavtale mellom Noreg og Eurojust for å styrkje kampen mot alvorlege former for internasjonal kriminalitet

Lederen skal også legge fram slike andre rapporter og all annen informasjon om Eurojusts virkemåte som Rådet måtte anmode om.

2. Formannskapet i Rådet skal hvert år framlegge en rapport for Europaparlamentet om Eurojusts arbeid og om det felles tilsynsorganets virksomhet.

Artikkel 33

Økonomi

1. Lønn og godtgjøringer til de nasjonale medlemmene og assistentene omhandlet i artikkel 2 nr. 2 skal betales av deres hjemstat.
2. Når de nasjonale medlemmene handler innenfor rammen av Eurojusts oppgaver, skal utgifter i den forbindelse betraktes som driftsutgifter i henhold til traktatens artikkel 41 nr. 3.

Artikkel 34

Budsjett

1. Alle Eurojusts inntekter og utgifter skal forhåndsregnes for hvert regnskapsår, som skal sammenfalle med kalenderåret. De skal føres på Eurojusts budsjett, som skal omfatte en stillingsplan som skal forelegges den budsjettmyndighet som har kompetanse i forhold til Den europeiske unions alminnelige budsjett. Stillingsplanen skal omfatte alle stillinger av fast eller midlertidig art samt opplysninger om de utsendte nasjonale ekspertene, og skal inneholde angivelse av antall, lønnsramme og kategori for personalet ansatt ved Eurojust i det aktuelle regnskapsåret.
2. Inntekter og utgifter i Eurojusts budsjett skal være like store.
3. Uten at dette berører andre inntekter, kan Eurojusts inntekter omfatte tilskudd oppført i Den europeiske unions alminnelige budsjett.
4. Eurojusts utgifter skal blant annet omfatte utgifter til tolking og oversettelse, utgifter til sikkerhet, administrasjons- og infrastrukturutgifter, drifts- og leieutgifter, reiseutgifter for medlemmene av Eurojust og dets personale samt kostnader knyttet til avtaler med tredjemann.

Artikkel 35

Utarbeidelse av budsjett

1. Administrerende direktør skal hvert år utarbeide et foreløpig forslag til budsjett over Eurojusts utgifter for påfølgende regnskapsår. Han skal legge det foreløpige forslaget fram for kollegiet.

2. Kollegiet skal innen 1. mars hvert år vedta forslaget til budsjett for påfølgende år og legge det fram for Kommisjonen.
3. På grunnlag av budsjettforslaget skal Kommisjonen i forbindelse med budsjettbehandlingen legge fram forslag om fastsettelse av årlig tilskudd til Eurojusts budsjett.
4. På grunnlag av det årlige tilskuddet som derved fastsettes av kompetent budsjettmyndighet for Den europeiske unions alminnelige budsjett, skal kollegiet vedta Eurojusts budsjett i begynnelsen av hvert regnskapsår, og skal tilpasse det til de ulike bidragene som ytes til Eurojust, og til midlene som kommer fra andre kilder.

Artikkel 36

Budsjettgjennomføring og ansvarsfrihet

1. Administrerende direktør skal som anvisningsberettiget gjennomføre Eurojusts budsjett. Han skal redegjøre for budsjettgjennomføringen for kollegiet.
Innen 31. mars hvert år skal lederen, bistått av administrerende direktør, legge fram for Europaparlamentet, Revisjonsretten og Kommisjonen et detaljert regnskap over alle inntekter og utgifter i det foregående regnskapsår. Revisjonsretten skal granske regnskapet i samsvar med artikkel 248 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.
2. Europaparlamentet skal, etter anbefaling fra Rådet, gi Eurojust ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet innen 30. april i år $n + 2$.

Artikkel 37

Finansreglement som gjelder for budsjettet

Finansreglementet som gjelder for Eurojusts budsjett, skal vedtas enstemmig av kollegiet etter uttalelse fra Kommisjonen og Revisjonsretten, i samsvar med artikkel 142 i finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett¹²⁾.

Artikkel 38

Kontroll

1. En finansinspektør utnevnt av kollegiet skal kontrollere forpliktelsen og betalingen av alle utgifter samt kontrollere fastsettelsen og inndrivelsen av alle Eurojusts inntekter.

¹²⁾ EFT nr. L 356 av 31.12.1977, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001 (EFT nr. L 111 av 20.4.2001, s. 1).

2. Kollegiet skal utnevne en internrevisor som i samsvar med relevante internasjonale standarder særlig skal ha ansvar for å sikre at ordningene og framgangsmåtene for gjennomføring av budsjettet virker etter hensikten. Internrevisoren kan verken være anvisningsberettiget eller regnskapsfører. Kollegiet kan anmode Kommisjonens internrevisor om å utøve dette vervet.
3. Revisoren skal avlegge rapport om sine funn og anbefalinger til Eurojust og gi Kommisjonen en kopi av denne rapporten. På grunnlag av revisorens rapporter skal Eurojust treffe nødvendige tiltak for å følge opp anbefalingene.
4. Reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1073/1999 skal få anvendelse på Eurojust. Kollegiet skal vedta nødvendige gjennomføringstiltak.

Artikkel 39

Dokumentinnsyn

Etter forslag fra administrerende direktør skal kollegiet vedta regler for innsyn i Eurojusts dokumenter, som skal ta hensyn til prinsippene og begrensningene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter¹³).

Artikkel 40

Geografisk virkeområde

Denne beslutning skal få anvendelse på Gibraltar, som skal representeres av Det forente kongerikets nasjonale medlem.

Artikkel 41

Overgangsbestemmelser

1. De nasjonale medlemmene av den midlertidige enheten for rettslig samarbeid utpekt av medlemsstatene i henhold til rådsbeslutning 2000/799/JIS av 14. desember 2000 om opprettelse av en midlertidig enhet for rettslig samarbeid¹⁴), skal utøve sine verv som nasjonale medlemmer av Eurojust i henhold til artikkel 2 i denne beslutning fram til den berørte medlemsstats nasjonale medlem er endelig utpekt, dog senest ved utløpet av den annen måned etter at denne beslutning trer i kraft, på hvilken dato deres verv opphører.

I denne egenskap skal de nasjonale medlemmene av den midlertidige enheten ha alle de fullmakter som tilligger nasjonale medlemmer i henhold til denne beslutning.

Endelig utpeking av det nasjonale medlemmet skal tre i kraft den dagen medlemsstaten har fastsatt for dette formål i sin underretning pr. offisielt brev til Rådets generalsekretariat.

2. En medlemsstat kan, innen tre måneder etter denne beslutnings ikrafttredelse, erklære at den fram til dato fastsatt i artikkel 42, ikke vil la visse artikler komme til anvendelse, særlig artikkel 9 og 13, med den begrunnelse at slik anvendelse ikke er forenlig med nasjonal lovgivning. Rådets generalsekretariat skal underrette medlemsstatene og Kommisjonen om slik erklæring.
3. Så lenge Rådet ikke har godkjent Eurojusts forretningsorden, skal kollegiet treffe alle beslutninger med to tredels flertall, med mindre denne beslutning fastsetter at beslutningen skal være enstemmig.
4. Inntil Eurojust er endelig opprettet, skal medlemsstatene påse at alle nødvendige tiltak treffes for å sikre at alle saker som behandles av den midlertidige enheten for rettslig samarbeid, særlig i forbindelse med samordning av etterforskning og rettsforfølgning, til enhver tid kan behandles effektivt av de nasjonale medlemmene. De nasjonale medlemmene skal minst ivareta de samme målene og oppgavene som den midlertidige enheten for rettslig samarbeid.

Artikkel 42

Innarbeiding

Medlemsstatene skal om nødvendig snarest bringe sin nasjonale lovgivning i samsvar med denne beslutning, dog senest 6. september 2003.

Artikkel 43

Ikrafttredelse

Uten at artikkel 41 berøres, skal denne beslutning tre i kraft den dag den kunngjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende. På samme dato skal den midlertidige enheten for rettslig samarbeid opphøre å eksistere.

Utferdiget i Brussel, 28. februar 2002.

For Rådet
Formann
A. Acebes Paniagua

¹³) EFT nr. L 145 av 31.5.2001, s. 43.

¹⁴) EFT nr. L 324 av 21.12.2000, s. 2.

Trykk: A/S O. Fredr. Amesen, April 2005